

"Евентуальні" перспективи

7 стор.

Афганське небо флаг-штурмана

4 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

6 – 10 лютого 2012 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 6 (617)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

ОФІЦІЙНО

8 лютого Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Віктор Янукович своїм Указом призначив Саламатіна Дмитра Альбертовича на посаду Міністра оборони України. Вже наступного дня новопризначеного очільника Міноборони Президент України представив вищому офіцерському складу Збройних Сил.

2 сторінка.

15 сторінка.

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

"Я крокую вперед, і для мене це перемога"

Крайню льотну зміну, яка пройшла в бригаді тактичної авіації, що у Васильків, льотчик третього класу старший лейтенант В'ячеслав Єрко запам'ятає на все життя. Адже він здійснив свій перший самостійний політ на МіГ-29УБ. Випускник льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил пишається тим, що проходить військову службу в бригаді тактичної авіації Повітряного командування "Центр".

Завдяки своєму наставнику, начальнику відділу авіації – заступнику начальника авіації ПвК "Центр" льотчику першого класу полковнику Олегу Захарчуку, молодий офіцер успішно продовжує освоювати винищувач на практиці. На даний час старший лейтенант В'ячеслав Єрко самостійно виконав польотні завдання відповідно до плану підготовки визначених екіпажів, що залучаються до бойового чергування в ході проведення чемпіонату з футболу "Євро-2012".

– Я сьогодні дуже щасливий! В рік командира-лідера я крокую вперед, і для мене це перемога! – зазначив молодий пілот.

Любов Киналь. м. Васильків.
Фото автора.

ВЧИНОК

У житті завжди є місце для подвигу

21 січня старший планшетист вузла зв'язку радіотехнічного батальйону, що на Донеччині, солдат військової служби за контрактом Роман Бондаренко, перебуваючи за службовою необхідністю на залізничному вокзалі, здійснив героїчний вчинок.

Маючи вільну хвилинку, він вирішив прогулятися по набережній біля моря та помилуватися зимовими пейзажами. Раптом побачив, як біля хвилерізу у воді борсається людина. Не розгубившись, військовослужбовець стрибнув у воду та витяг потерпілого. Як виявилося, постраждалим був двадцятирічний юнак Володимир, який рибалив та під час заміни наживки підслизнувся та впав у воду.

Врятувавши хлопця, Роман зупинив попутне авто й довіз хлопця до рідних. Зараз хлопець завдяки героїзму військовослужбовця живий і здоровий та безмежно вдячний Роману Бондаренку за врятоване життя.

Дмитро Струтинський.

ОФІЦІЙНО

Президент України Віктор Янукович: “Ситуацію у Збройних Силах України стабілізовано. Настав час рішучих дій”

9 лютого Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Віктор Янукович представив керівному складу Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України новопризначеного Міністра оборони України Дмитра Саламатіна.

Звертаючись до присутніх, Президент України наголосив, що питання підвищення обороноздатності України було і залишається пріоритетом діяльності керівництва держави. Він подякував колишньому главі оборонного відомства Михайлу Єжелю за плідну діяльність на відповідальному посту Міністра оборони.

– Хотів би подякувати Михайлу Броніславовичу Єжелю за його роботу на посаді Міністра оборони України у досить складних умовах трансформації зовнішньої та воєнної політики держави. Сьогодні ситуацію у Збройних Силах в цілому стабілізовано, – підкреслив Глава держави.

Представляючи новопризначеного Міністра оборони України, Президент України наголосив на його досвіді попередньої діяльності.

– Дмитро Альбертович Саламатін має практичний досвід політичної, законодавчої, адміністративної та економічної діяльності. Останні два роки його роботи були тісно пов’язані з питаннями озброєння та військової техніки, взаємодії зі Збройними Силами України, – зазначив Віктор Янукович, висловивши сподівання, що призначення нового глави оборонного відомства надасть поштовху справі реформування Збройних Сил.

Детально Президент України зупинився на пріоритетних завданнях, які стоять перед Збройними Силами України, від виконання яких залежатиме стан обороноздатності нашої держави та її авторитет на міжнародній арені. По-перше, має бути підготовлений увесь пакет документів стратегічного оборонного планування.

– Я чекаю у найкоротші терміни від Міністра оборони та начальника Генерального штабу спільно підготовлену реалістичну концепцію радикального реформування Збройних Сил. Ці документи мають виходити із політики позаблоковості нашої держави, враховувати останні зміни воєнно-політичної ситуації в регіоні та спиратися на адекватну оцінку наявних ресурсів, у тому числі й економічних, – зазначив Віктор Янукович.

Він також наголосив, що головним результатом цієї реформи має стати створення компактних, мобільних та ефективних Збройних Сил, здатних захистити національні інтереси України власними силами та засобами.

По-друге, вже нині, незважаючи на усі складнощі, треба сконцентрувати увагу на підвищенні інтенсивності бойової підготовки військ та навченості особового складу Збройних Сил.

– Військові не повинні сидіти у казармі та займатися “шагістикою” на плацу, їх місце – на полігонах, за штурвалами бойових машин, там, де має формуватися бойовий вишкіл, – підкреслив Глава держави.

По-третє, основним пріоритетом всіх реформаторських заходів у Збройних Силах України має стати зміцнення кадрового потенціалу.

– Найперше місце у нашій діяльності повинно посідати дієве вирішення соціальних проблем військовослужбовців і членів їхніх родин. Чекаю від Міністерства та Уряду практичних заходів з подолання такого ганебного явища, як безквартирний офіцер. Треба також підняти рівень грошового забезпечення військових. Ми не маємо ніякого людського та громадянського права забувати й про військових пенсіонерів, які віддали десятки років свого життя служінню державі, – зазначив Президент України.

Він додав, що, попри економічні труднощі, суттєво збільшено фінансування Збройних Сил. Це було непростим рішенням, адже держава має багато інших невідкладних заходів соціального спрямування.

– Незважаючи на те, що 2012 рік дуже непростий з економічної точки зору для держави, ми цього року будемо збільшувати фінансування Збройних Сил, їх переозброєння та забезпечення військовою технікою. Всі прояви марнотратства, а тим більше, корупції, жорстко каратимуться. Для цього мною надані усі відповідні доручення, – наголосив Віктор Янукович.

Президент України підкреслив, що успіх діяльності нового Міністра оборони безпосередньо залежатиме від злагодженої та наполегливої праці усього великого колективу Міністерства оборони та Генерального штабу, кожного військового та цивільного керівника та спеціаліста. І вже у найближчому майбутньому він очікує на конкретні позитивні результати.

– Час розмов про військову реформу минув. У своїх практичних справах можете розраховувати на мою всебічну підтримку. Бажаю вам успіхів у вашій нелегкій, але надзвичайно важливій ратній праці, – зазначив Віктор Янукович.

Президент України оголосив Указ про призначення Дмитра Саламатіна Міністром оборони України, після чого зазначив, що його попередник Михайло Єжель вже найближчим часом приступить до роботи на новій посаді, діяльність на якій тісно пов’язана з реформуванням і розвитком Збройних Сил України.

– Я запропонував Михайлу Броніславовичу подальшу роботу в цьому напрямі. Ми домовилися, що після короткого відпочинку він повернеться працювати, і сподіваюся, що разом з новим Міністром оборони ця робота буде продовжена і значно посилена, – наголосив Віктор Янукович.

Новопризначений глава оборонного відомства Дмитро Саламатін, звертаючись до Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України та керівного складу Міністерства оборони і Генерального штабу, запевнив, що докладе усіх зусиль, щоби виправдати покладену на нього високу довіру.

www.mil.gov.ua

З НАГОДИ СВЯТА

Товариші генерали, офіцери, старшини і сержанти, курсанти та солдати, працівники Збройних Сил України і ветерани військової служби!

Шановні учасники бойових дій на території інших держав!

15 лютого 2012 року в Україні відзначається День вшанування учасників бойових дій на території інших держав.

Щороку цього дня ми вшановуємо тих, хто в молоді роки пережив біль від утрати бойових друзів та низько схиляємо голови перед світлою пам’яттю воїнів, які загинули, виконуючи свій військовий обов’язок в Афганістані та інших “гарячих точках планети”.

Досвід учасників бойових дій, які сьогодні продовжують військову службу та працюють у Повітряних Силах, набутий в Афганістані, Анголі, Ефіопії, Сомалі, Єгипті, В’єтнамі, Чехословаччині, Лівії, Мозамбіку, Іраку та інших державах, допомагає підвищувати рівень бойової готовності військ, зміцнювати дисципліну та правопорядок у військових колективах.

Від імені військової ради, Командування Повітряних Сил Збройних Сил України висловлюю слова найщирішої вдячності за сумлінне виконання громадянського та військового обов’язку учасникам локальних війн і воєнних конфліктів.

Бажаю Вам і Вашим родинам мирного неба, міцного здоров’я на довгі роки, щастя та сімейного благополуччя.

З повагою

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник С.І.ОНИЩЕНКО.

ГОТУЄМОСЬ ДО ЄВРО

Небо захищатимуть за єдиним алгоритмом

Днями в управлінні Повітряного командування “Центр” Повітряних Сил Збройних Сил України відбувся оперативний збір, до проведення якого залучалися генерали та офіцери ПвК, представники Національного університету оборони України, Харківського університету Повітряних Сил, структурних підрозділів МВС, СБУ, МНС, УДО України.

Керівник зборів, ТВП командира Повітряного командування “Центр” генерал-майор Аркадій Вашутін, у вступному слові наголосив на важливості даного заходу та зосередив увагу присутніх на питаннях відпрацювання єдиного алгоритму дій щодо захисту повітряного простору під час проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи з футболу “Євро-2012”.

У ході оперативного збору його учасники удосконалили теоретичні та практичні навички щодо виконання функціональних обов’язків у складі центрів пунктів управління, підвищили рівень знань з питань оперативного мистецтва, мобілізаційної та спеціальної підготовок. Також були відпрацьовані плани сумісних дій з протиповітряної оборони важливих державних об’єктів під час проведення фінальної частини чемпіонату з футболу.

Любов Киналь. м. Васильків. Фото автора.

Шановні рідні, близькі, друзі та колеги Валентина Мойсейовича Кальонова!

Від імені військової ради, Командування, усього особового складу Повітряних Сил Збройних Сил України прийміть щирі співчуття з приводу важкої і непоправної втрати – передчасної смерті Директора державного підприємства Міністерства оборони України “Запорізький державний авіаційний ремонтний завод “МіГремонт” полковника КАЛЬОНОВА Валентина Мойсейовича.

Не сприймається і не віриться, що серед нас вже немає фахівця вищого ґатунку, людини великої душі та життєвої мудрості.

Закоханий у небо, досвідчений, високоосвічений фахівець, авторитетний керівник і товариш, високопорядна людина, Валентин Мойсейович користувався повагою у співслужбовців та всіх, хто його знав по життєвому шляху.

Образ Валентина Мойсейовича для захисників повітряних просторів України завжди буде прикладом самовідданого служіння своїй Батьківщині, українському народові.

Світла пам’ять про Валентина Мойсейовича КАЛЬОНОВА назавжди залишиться у наших серцях.

Нехай земля йому буде пухом.

З повагою та скорботою

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник С.І.ОНИЩЕНКО.

ВИПРОБУВАННЯ ХОЛОДОМ

Влада візьметься за енергоефективність

Прем'єр-міністр України Микола Азаров відзначає, що, незважаючи на сильні морози, енергетична система України працює стабільно. Як повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ, на цьому він наголосив під час зустрічі з громадськими об'єднаннями, які опікуються питанням енергоефективності.

– У нас були пікові навантаження на нашу енергосистему. Нещодавно ми задіяли приблизно 32 мВт потужностей, і країна пройшла такі пікові навантаження без значних втрат. Наша енергосистема працює ефективно, незважаючи на те, що були виходи з ладу і атомних енергоблоків, і теплових блоків, – зазначив Микола Азаров.

При цьому він підкреслив, що аномально холодна погода, яка встановилася в Україні, виявила як сильні сторони нашої енергетики, так і слабкі. До сильних сторін Прем'єр-міністр відніс те, що під час пікових навантажень енергосистема працювала без збоїв, а до слабких – велику енергозатратність. Виробляючи електроенергію в Україні, витрачають набагато більше палива, ніж у Європі. За оцінками експертів, щорічний обсяг втрат економіки від неефективного енергоспоживання оцінюється на рівні 15-17 млрд. дол., енергоємність економіки України більш ніж удвічі перевищує показники розвинутих країн, а питома вага енергоресурсів у витратах на утримання та експлуатації житла досягає 60-80%.

– Я хочу, щоб такі дискусії, як сьогодні, пройшли не тільки на рівні Прем'єр-міністра і всеукраїнських громадських організацій, але й на рівні обласних центрів, міст і районів, щоб місцеві керівники залучали до вирішення цієї проблеми не тільки адміністративні ресурси, але і представників громадських організацій: ОСББ, різноманітні наукові організації, виробничі організації – це мій сигнал на місця, що такі дискусії корисні, і вони сприятимуть тому, що ми крок за кроком будемо реалізовувати великі програми з енергоефективності, – підкреслив Микола Азаров.

Сергій Клименко.
"Крила України".

НАША ШАНА

З нагоди 50-річчя однієї з найкращих військових частин Повітряних Сил ЗС України – Уманської зенітної ракетної бригади, на території частини відкрито пам'ятний знак воїнам-ракетникам. Право відкриття пам'ятного знака, яке проходило під час урочистого мітингу з нагоди ювілею частини, було надано начальнику штабу – першому заступнику командира Повітряного командування "Центр" генерал-майору Валерію Романюку, ветерану Збройних Сил України, колишньому командиру, який більше 10 років очолював військовий колектив, полковнику Ігорю Нікіфорову та командиру Уманської зенітної ракетної бригади підполковнику Ігорю Дорошку.

На Черкащині відкрили пам'ятний знак воїнам-ракетникам

За словами заступника командира частини з виховної роботи підполковника Олександра Дорофєєва, ідея встановлення пам'ятного знака, що уособлює в собі могутність зенітних ракетних військ та професіоналізм вартових неба, зародилася давно. Проте його відкриття командування частини вирішило приурочити до ювілейного Дня частини.

– В Умані споруджено чимало меморіальних обелісків, стел чи пам'ятників, – говорить підполковник Олександр Дорофєєв, – що красномовно розповідають про історію славетного міста, його видатних особистостей, які, власне, і творили цю історію. Наш пам'ятний знак відтепер розповідатиме про військові будні воїнів-ракетників, адже щоденно на бойове чергування заступає більше 50 військовослужбовців частини, віддається бойовий наказ. На бойових позиціях зенітних ракетних дивізіонів наші військовослужбовці несуть бойове чергування з прикриття важливих об'єктів держави. Щоденно бойові розрахунки зенітного ракетного дивізіону виявляють та супроводжують близько 100-та повітряних цілей, виконуючи бойове завдання з охорони повітряного простору держави. Звичайно, що жителі міста лише у дні відкритих дверей матимуть можливість ознайомитись з пам'ятним знаком та дізнатися, чим і як живуть їхні сусіди – військові. А от учні та студенти навчальних закладів Умані, які під час уроків допризовної підготовки є нашими гостями, робитимуть це частіше.

Варто зазначити, що цього суботнього ранку до Уманської зенітної ракетної бригади Повітряних Сил ЗС України з усіх куточків України з'їхалось чимало гостей, левова частка яких – ветерани частини. Адже свій шлях зенітна ракетна бригада розпочала на Чернігівщині ще у далекому 1962-му, коли перший її командир полковник Іван Лучкін отримав з рук Головнокомандувача військ Протиповітряної оборони Бойовий Прапор військової частини. З того часу багато що змінилося: і місце дислокації частини, і військова техніка, яка є на озброєнні воїнів-ракетників, проте дух побратимства колишніх і теперішніх вартових неба, як засвідчила цьогорічна зустріч у рідній частині, залишився незмінним.

Сергій Фурдик.

ТРАНСПОРТ

Україною з комфортом

До червня в Україні курсуватимуть шість електропоїздів "Hyundai Rotem", які корейський виробник повинен виготовити до початку проведення фінальної частини чемпіонату Європи з футболу Євро-2012. Перші два швидкісні поїзди в Україну надійдуть в середині березня, ще два – в середині квітня, решта – у травні. Як повідомляє прес-служба Державної адміністрації залізничного транспорту, про це повідомив заступник генерального директора Укрзалізниці Леонід Лобойко.

Посадовець зазначив, що електропоїзди курсуватимуть між містами Київ-Полтава-Харків, Київ-Полтава-Донецьк та Київ-Львів практично без зупинок. Вже після Євро-2012 на українські рейки стане ще 4 електропоїзди, що з'єднають швидкісним сполученням столицю із Дніпропетровськом та Одесою.

Відповідно до нової класифікації електропоїзди виробництва "Hyundai Rotem" отримали клас "Інтер Сіті+". Кожен такий електропоїзд матиме 579 місць, з яких 168 – першого класу та 411 – другого, а також буфет. Замість традиційних провідників у нових електропоїздах працюватимуть стюарди – по 3 на весь потяг. Нові "електрички" обладнані зручними кріслами, системою кондиціонування повітря, полицями для багажу, моніторами та навіть доступом до мережі Інтернет.

Підготував Сергій Клименко.
"Крила України".

ВЗАЄМОДОПОМОГА

У скрутну годину армія – з народом!

Військовослужбовці Збройних Сил України допомагають населенню у період значного пониження температури повітря. Для своєчасного адекватного реагування на ситуацію, пов'язану зі зниженням температури повітря на території країни, в українському оборонному відомстві створено оперативний штаб під керівництвом першого заступника Міністра оборони України Володимира Можаровського.

Цей орган здійснює оперативне керівництво заходами, спрямованими на надання допомоги населенню, запобігання загибелі людей, аваріям інфраструктур військових містечок, підприємств, організацій і установ Міністерства оборони та Збройних Сил України.

За повідомленням оперативного штабу, в період з 29 січня по 6 лютого у Міністерстві оборони України випадків надзвичайних подій, пов'язаних зі складними погодними умовами, не трапилося. Об'єкти життєдіяльності військових з'єднань і частин продовжують функціонувати безперебійно, температурний режим у жилих приміщеннях відповідає встановленим вимогам.

На прохання керівників органів місцевого самоврядування, у згаданий період силами та засобами Міністерства оборони України виконувалися наступні заходи з допомоги місцевому населенню:

Так, з 29 по 31 січня була надана допомога у ліквідації наслідків аварії товарного потягу у Сумській області. Від дислокованих на Сумщині військових частин залучалося до 128 військовослужбовців і 7 одиниць військової техніки.

1 лютого була надана допомога у ліквідації наслідків аварії на трасі "Феодосія – Судак" поблизу селища Орджонікідзе (залучалося 3 військовослужбовців і один тягач БРЕМ-2 від військової частини, розташованої у місті Феодосія).

1-2 лютого від військової частини, дислокованої у місті Самбір Львівської області, виділявся екскаватор для надання допомоги з ліквідації прориву водопроводу у м. Мостиська.

З 2 по 6 лютого для розчищення від снігу автошляхів, доріг і вулиць залучалася техніка та особовий склад від військових частин, розташованих у містах Болграді, Дубно, Барі, Шпичинці, Старокостянтинові, Феодосії, та від факультету військової підготовки Кам'янець-Подільського національного університету України.

Розгорнуто 12 пунктів обігріву із залученням техніки та особового складу Збройних Сил України у селищах міського типу Гвардійське, Черкаське та Меліоративне Дніпропетровської області силами розташованих у місцевих гарнізонах військових частин.

У місті Кременчуці силами місцевої військової частини обладнані два пункти обігріву населення, у місті Харків силами військовослужбовців Харківського університету Повітряних Сил – три пункти обігріву, у селищах Геніївка, Нижній Бишкин, Черкаський Бишкин та Суха Гомільша Харківської області силами військової частини, дислокованої у місті Чугуїв, – чотири пункти обігріву.

Відповідно до доручення Кабінету Міністрів України "Про додаткові заходи, спрямовані на запобігання виникненню масштабних надзвичайних ситуацій (державного рівня) на об'єктах життєзабезпечення населення" та з метою своєчасного реагування на ситуацію, пов'язану з пониженням температури повітря, недопущення наслідків, які можуть призвести до травмування та загибелі громадян, Збройними Силами України за цей період підготовлено 95 наметових пунктів обігріву, укомплектованих необхідними матеріально-технічними засобами для аварійно-відновлювальних бригад та населення, знаходяться у готовності до використання 147 автономних джерел електропостачання для забезпечення резервного електроживлення у разі відключення об'єктів життєзабезпечення.

Цілодобове чергування з моніторингу обстановки, пов'язаної з різким пониженням температури повітря, здійснюється у штатному режимі черговими змінами оперативно-чергової та чергової служб.

www.mil.gov.ua

Сьогодні військовий льотчик 1-го класу генерал-майор Сергій Кушнір – головний штурман – начальник штурманського управління авіації Командування Повітряних Сил Збройних Сил України. Але не завжди він був штурманом, не завжди мав генеральські лампаси... Чверть століття тому 25-річний старший лейтенант знищував душманські каравани та прикривав вогнем із повітря сухопутні підрозділи радянських військ, які вели бої на землі. При цьому льотчик виконав на афганській війні 265 бойових вильотів, провівши у пекельному небі Афганістану 165 годин. Саме там, в Афгані, цей офіцер став льотчиком 1-го класу та отримав військове звання "капітан". Але головне – він набув безцінного бойового досвіду, який допомагає йому в його льотному й командирському житті та який він передавав і продовжує передавати молодим поколінням українських військових льотчиків.

Афганське небо флаг-штурмана

Коли 15 лютого 1989 року останній радянський солдат перетинав радянсько-афганський кордон, крокуючи по мосту через Амудар'ю, командир авіаційної ланки винищувачів МіГ-23МЛД капітан Сергій Кушнір уже майже півроку насолоджувався мирною тишею та звичайними, а не бойовими вильотами. А їх за плечима було не багато не мало 265...

Не можна сказати, що в армію та й авіацію зокрема Сергій Володимирович потрапив випадково. Десь, мабуть, зірки і планети зійшлися у своєму бігу небосхилом так, що інакше й бути не могло... Двоюрідний дід Сергія Кушніра був віце-адміралом. А у дружини, з якою майбутній льотчик був знайомий з дитинства й сидів за однією партою, рідний дядько був військовим авіатором, а ще раніше, у царській армії, офіцерами-льотчиками були діди.

Народився майбутній флаг-штурман українських Повітряних Сил на Миколаївщині, в селі Новофедотівка Новобузького району, у робітничій родині. До речі, батько генерала, 72-річний Володимир Гаврилович Кушнір, незважаючи на свій вік, працює досі. Він – начальник зміни на Херсонській теплоелектростанції.

Невдовзі після народження старшого сина родина переїхала до Херсона. Селище Текстильників – так називався район міста, де мешкали Кушніри. Тут брати, Сергій та Микола, пішли до школи. Звідси через військкомат вирушили й у доросле життя: молодший – у ракетники, старший – у льотчики. Майор Микола Кушнір до звільнення у запас проходив службу у ракетних військах стратегічного призначення на космодромі Плесецьк. А старшому братові довелося послужити у багатьох гарнізонах, та й повоювати до того ж прийшлося...

– Поблизу нашого району тоді знаходився аеродром вертолітного полку, і якраз над нашим будинком проходив посадковий курс вертольотів, – згадує, пояснюючи свій вибір професії на користь військового льотчика, генерал-майор Сергій Кушнір. – Тож стати льотчиками ми тоді всі мріяли. Ну, а вже незадовго до випуску зі школи вибір сформувався остаточно: військова авіація!..

Мріяли всі, а ось став військовим льотчиком зі всього класу він єдиний. Навчався у славетній "Качі" – Качинському вищому військовому авіаційному училищі льотчиків імені Олександра Мяснікова. У навчальних авіаполках училища, що дислокувалися у Волгоградській області, освоював "літаючу парту" Л-29 та бойовий винищувач МіГ-21С. А в 1983 році після закінчення училища отримав призначення до винищувального авіаційного полку, що дислокувався у Старокостянтинові. На Хмельниччину молодий льотчик приїхав не сам, а з дружиною Ольгою. І почалося льотне життя – цікаве, сповнене льотної роботи та небесної блакиті. Квартиру сім'я Кушнірів спочатку винаймала, а згодом, коли народився старший син Костя (сьогодні капітан Костянтин Кушнір служить у 114-ій авіаційній бригаді, на Івано-Франківщині, щоправда, він не льотчик, як батько, а автомобіліст), старший лейтенант отримав службову квартиру. А потім... Потім був Афган...

У лютому 1987-го командування полком прийняв підполковник Володимир Алексєєв, який прибув з Талди-Кургана. На той час у "Старому", як льотчики називали свій гарнізон, всі вже знали: цей рік для полку – не звичайний... Весь особовий склад почав посилено готуватися і готувати бойову техніку до бойової роботи. І ось, наприкінці липня, сталася безпрецедентна подія: командир зібрав на зустріч усіх дружин офіцерів, прапорщиків та надстроковців полку. Під час спілкування комполка клятвено завірив жінок, що поверне усіх чоловіків з війни, про яку вже на той час знала вся країна, живими й неушкодженими. І – повернув!..

Зі "Старого" полк у повному складі пішов своїм ходом на схід в останні липневі дні. Дві посадки для дозаправки, і – здрастуй, туркменський аеродром Мари! Там екіпажі пройшли допідготовку та адаптацію до незвичних для них кліматичних умов, і через два тижні полк перелетів "за річку". Одна з ескадрилей та штаб полку розмістилися у Баграмі, а друга, у якій і служив старший льотчик старший лейтенант Кушнір, "сіла" у Шинданді.

... Фанерні модулі, у яких льотчики жили по двоє, а представники славного племені, що зветься інженерно-технічним складом тіснилися по 8-10 чоловік, ранні підйоми, пізні відбої та – польоти, польоти, польоти. Спали години по три, не більше. О другій годині, максимум – о пів на третю прокидалися, а вже о четвертій – о половині п'ятої злітали на "бойові".

– До світанку перший удар вже повинен бути нанесений! – згадує генерал.

І ці удари наносилися! Серед завдань, які виконували льотчики-винищувачі, були розвідка й знаходження караванів і банд формувань противника, супроводження урядових і спеціальних літаків – як радянських, так і місцевих, афганських, ну і, звичайно, вогнева підтримка наземних бойових дій, що вели сухопутні війська. Літали виключно у складі ескадрильї. Бувало – й недалеко від аеродрому базування, але в основному – за 300-500 кілометрів у різних напрямках. Та більше всього – убік Ірану, до кордону з яким було з Шинданда ближче, та до пакистанського кордону, відстань до якого складала 550 кілометрів. Поблизу кордонів винищувачі знищували каравани, що везли зброю, боєприпаси та гроші афганським моджахедам від арабських шейхів та західних спонсорів. Найменші каравани складалися з 20 верблюдів, а найбільші – з 150 кораблів пустелі, а це – щонайменше 300 моджахедів у супроводі! Бувало, й над територією суміжних держав, Ірану й Пакистану, літали. Якось, вже будучи заступником командира дивізії, полковник Сергій Кушнір зустрівся в Озерному з Головкомом ВПС Пакистану. І вже після підписання договорів, під час приватної бесіди, командир полку обмовився, що полковник воював в Афганістані. Спочатку у кімнаті повисла тиша, а потім пакистанський генерал почав розпитувати українського колегу, чи доводилося йому літати над кордоном Пакистану та зустрічатися у повітрі з пакистанськими літаками. Розуміючи, що генерал, як то кажуть "в темі", український полковник відверто сказав, що – так, доводилося. На це пакистанець потиснув йому руку зі словами:

– Молодець, що правду сказав! Мені теж доводилося зустрічати ваші літаки, а одного, розвідника, я навіть збив... Що поробиш: ти – солдат, і я – солдат, обидва ми виконували наказ...

Сергій Володимирович добре пам'ятає той збитий Су-17МР.

– Довго ми його тоді в горах шукали, – уже з сумом у голосі згадує він.

За вже перші місяці перебування в Афганістані авіатори засмагли так, що не впізнавали себе. А щодо ваги, то кожен із них за рік перебування "за річкою" втратив від 12 до 16 кілограмів. І спека, і годували не дуже, особливо – в Шинданді...

Після півроку бойової роботи з аеродрому Шинданд старший льотчик капітан Сергій Кушнір був переведений до Баграма. На той час він уже був досвідченим повітряним асом, військовим льотчиком 1-го класу.

– Це був один із найкращих та найуспішніших молодих льотчиків полку, – говорить спеціальний кореспондент газети "Крила України" генерал-майор запасу Володимир Алексєєв, з 1987 по 1989 роки – командир винищувального авіаційного полку, в якому служив капітан Сергій Кушнір. – Він швидко набирався бойового досвіду, серйозно готувався до кожного бойового вильоту, скрупульозно готував карту – мабуть, не просто так він згодом став висококласним штурманом і, пізніше, головним штурманом Повітряних Сил! Крім того, Сергій завжди був душею колективу. Спокійний, витриманий, дуже ввічливий, з високим рівнем інтелекту – такого підлеглого завжди згадувати приємно!

Найскладнішими, як згадує флаг-штурман, були ті бойові вильоти, що виконувалися під час спільних операцій з групами літаків, що вилітали з аеродромів на території СРСР – з Чирчика, Кокайти, Калай-Мора. Піхота просила підтримки щодня, щогодини, і авіації 40-ої армії вже не вистачало. А коли доводилося працювати разом із колегами з цих полків, було чимало складнощів – і в питаннях взаємодії, і в питаннях навігації.

Частенько льотчики поверталися з бойових вильотів із пробоїнами у хвостовому оперенні, фюзеляжі літака. Техніки латали ці пробоїни, і льотчики знов і знов злітали у пекельне афганське небо. Стріляли по них і з далекобійного "Бура" сторічної давності, і з кулеметів, включаючи крупнокаліберний ДШК, і навіть з переносних зенітних ракетних комплексів. Їх у духів було чимало – і "Стінгери", і радянські "Стріли" й "Іглі"... Про те, що в нього стріляли, льотчик дізнавався від вертолітників:

– По вам виконано пуск ПЗРК!..

Та Бог милував: ні капітан Кушнір, ні інші товариші збиті не були. Не було у полку ні загиблих, ні поранених. Хворі – так, були. В основному, малярія та жовтуха косили чомусь інженерно-технічний склад. І не стільки в Афгані, скільки вже після повернення в Союз.

– Бувало, хвороба Боткіна за день по 20 чоловік валила з ніг, – каже Сергій Володимирович, згадуючи ті роки.

До Старокостянтинова полк повернувся восени 1988 року. Він, як і чимало інших військових частин Обмеженого контингенту радянських військ в Афганістані, був виведений з Афгану назавжди.

– Аж не вірилося, що ця війна колись закінчиться! – щиро каже генерал.

Після Афгану він невдовзі став командиром ланки. Потім – навчання у Військово-Повітряній академії імені Юрія Гагаріна в Моніно. Після випуску офіцер був призначений на посаду командира ескадрильї у рідному полку. Згодом – заступник командира полку. Наступною кар'єрною сходинкою була посада командира полку в Озерному, а пізніше полковник Кушнір став заступником командира 6-ої винищувальної авіаційної дивізії в Івано-Франківську, яку, до речі, йому й довелося згодом розформовувати.

У 2004 році полковник очолив класифікаційну комісію авіації Командування Повітряних Сил, ставши головним інспектором-льотчиком. Згодом полковник Кушнір – начальник авіації Повітряного командування "Захід", потім протягом двох років він керував колишнім 33-им ЦБП – Миколаївським спеціалізованим центром бойової підготовки авіаційних фахівців Збройних Сил України. Після цього був призначений на посаду першого заступника командира Повітряного командування "Південь", ну а вже з Одеси прибув до Вінниці на посаду головного штурмана.

Ось уже 33 роки служить в авіації генерал Кушнір. За його плечима – величезний льотний, включаючи бойовий, досвід, а на парадному кітелі – два ордени Червоної Зірки, орден Данила Галицького та близько 20 медалей і відзнак. Цього літа генералові виповниться п'ятдесят. Для генерала це – не вік! Сергій Володимирович і керує штурманським управлінням, і завжди, коли є можливість, літає. За своє льотне життя він освоїв п'ять типів авіаційної техніки. Окрім того, що в училищі, це – Л-39, МіГ-23 та МіГ-29. Крайній виліт він виконав уже у лютневі морози. Вистачало би пального, а бажання й уміння літати у генерала Кушніра, як і у кожного справжнього льотчика, хоч відбавляй!..

Олексій Тригуб.
Фото автора.

Довіра громадян до прокуратури зростає

До прокуратури Вінницького гарнізону регулярно звертаються громадяни України з проханням надати їм допомогу у вирішенні проблемних питань та захистити від свавілля окремих посадових осіб. Аналіз роботи прокуратури гарнізону за результатами звернень громадян та особистого прийому посадовими особами у 2011 році відповідно до Закону України "Про звернення громадян" дозволив прослідкувати динаміку, рівень і структуру таких звернень, а також виявити проблеми у піднаглядних військових формуваннях, вивчити стан додержання конституційних прав громадян та вжити необхідних заходів для усунення і недопущення порушень вимог Конституції України.

Так, у порядку ст.29 Закону України "Про звернення громадян" упродовж 2011 року проведено 7 прокурорських перевірок (у 2010 році їх було 8). Перевірками виявлено 12 порушень чинного законодавства України (у 2010 році – 13), на усунення яких внесено 7 актів прокурорського реагування: 3 подання, 3 протести та 1 припис (у 2010 році – 6, з яких: подань – 1, протестів – 1, приписів – 2, дисциплінарних проваджень – 2), до дисциплінарної відповідальності притягнуто 8 осіб (у 2010 році – 6).

Як позитивний приклад можна навести перевірку щодо додержання посадовими особами Будинкового управління №1 КЕВ м. Вінниці вимог Закону України "Про звернення громадян". Зазначена перевірка була викликана низкою звернень до гарнізонної прокуратури працівників установи, у тому числі колишніх.

Перевіркою встановлені грубі порушення вимог законодавства України з боку службових осіб будинкоуправління, у першу чергу начальника установи – працівника ЗС України В.Макарчука. У роботі щодо розгляду звернень громадян України він не забезпечив здійснення проголошеного Конституцією України права на звернення до посадових осіб та не контролював своїх підлеглих, які систематично ухилялися від роботи у даному напрямку. Це призводило до повторних звернень громадян, зокрема мешканців будинків, у тому числі до прокуратури гарнізону. За наслідками перевірки на адресу начальника КЕВ м. Вінниці внесено подання з вимогами усунення порушень закону, причин цих порушень і умов, що їм сприяли. За результатами розгляду подання начальника БУ №1 працівника ЗС України В.Макарчука було притягнуто до дисциплінарної відповідальності.

Причинами і умовами виявлених у ході перевірок порушень є те, що посадові особи неналежним чином, часто формально, ставляться до виконання вимог законодавчих та керівних документів щодо розгляду звернень громадян, тобто не завжди приділяють цьому належної уваги, діяльність виконавців у окремих випадках не контролюють.

Упродовж 2011 року до прокуратури гарнізону надійшло 244 звернення (у 2010 – 168). Це на 76 (31%) більше, ніж у попередньому. З них 75 (30%) надіслано для вирішення за належністю в інші відомства (у 2010 – 44 (26%), тобто на 31 (4%) більше, що свідчить про збільшення загальної кількості звернень громадян, у яких ставляться питання, що не належать безпосередньо до компетенції прокуратури гарнізону.

За результатами розгляду звернень у 2011 році в інтересах окремих громадян заявлено та задоволено 25 позовів (у 2010 році – 14).

У 2011 році всього вирішено 162 звернення (у 2010 – 110), з яких задоволено 65, в тому числі:

– про конституційні права і свободи – 33

– про оплату праці – 17 (2010 р. – 2)

– про охорону праці – 1 (2010 р. – 1)

– щодо соціального захисту пільгових категорій громадян – 7 (2010 р. – 10)

– стосовно прав дітей – 1 (2010 р. – 0).

– з питань слідства та дізнання – 12 (2010 р. – 4)

– у сфері економічних відносин – 9 (2010 р. – 0)

– з питань охорони довкілля – 2 (2010 р. – 0)

– питань представництва інтересів громадян та держави в суді – 2 (2010 р. – 0)

– з питань додержання законодавства при виконанні рішень судів та інших органів – 1 (2010 р. – 2).

Найбільше з числа задоволених звернень мали місце звернення з приводу протиправних дій посадових осіб щодо невиплати заборгованості із заробітної плати – 17, незаконного зняття з квартирного обліку – 4, щодо звільнення з військової служби або з роботи – 3.

Загальний відсоток задоволених у 2011 році звернень від загальної кількості вирішених становить 40% (44), що на 13% (23) більше, ніж у 2010 році (21). Кількість задоволених звернень також зросла за рахунок збільшення заяв від працівників піднаглядних державних підприємств, установ та організацій щодо виплати заборгованості заробітної плати. Зокрема, найбільше таких звернень (17) надійшло стосовно Центрального військового клінічного санаторію "Хмільник".

Як позитивний приклад прокурорського реагування слід зазначити те, що військовою прокуратурою Вінницького гарнізону у 2011 році до судів в інтересах громадян заявлено 15 заяв про видачу судових наказів щодо виплати нарахованої, але не виплаченої заробітної плати на загальну суму понад 94 тис. грн.

Іншим позитивним прикладом реального поновлення прав громадян можна навести проведення перевірки за зверненням громадянина Д. Ярошенка щодо законності притягнення його до матеріальної відповідальності.

В ході перевірки встановлено, що наказом директора одного з державних підприємств Міністерства оборони України "Про результати службового розслідування, проведеного за фактом крадіжки основних засобів котельні підприємства" працівника підприємства Д.Ярошенка притягнуто до матеріальної відповідальності. Проте цей наказ в частині притягнення до матеріальної відповідальності суперечив вимогам ст. 130 Кодексу законів про працю України. Результатом перевірки став протест прокурора Вінницького гарнізону. Наказ директора заводу був скасований, а незаконно утримані кошти повернуто заявнику.

Аналіз звернень громадян та особистого прийому у 2011 році засвідчив сталу тенденцію зростання загальної кількості звернень, в тому числі розглянутих, а також зменшення задоволених від загальної кількості вирішених. На жаль, досить значною залишається кількість необґрунтованих звернень, що свідчить про недостатню обізнаність громадян щодо своїх конституційних прав.

У загальній структурі залишається сталою питома вага звернень громадян з питань соціального захисту військовослужбовців та членів їх сімей, у тому числі з житлових питань, порядку проведення компенсаційних виплат.

Підводячи підсумки, слід зауважити, що існує нагальна потреба в удосконаленні роботи в цьому напрямку діяльності, у тому числі проведенні роз'яснювальної роботи у військах, через засоби масової інформації та перевірок додержання посадовими особами піднаглядних формувань Закону України "Про звернення громадян". У першому півріччі поточного року з урахуванням проведеної аналітичної роботи такі перевірки були заплановані та розпочато їх проведення.

Помічник військового прокурора Вінницького гарнізону майор юстиції С.Морозюк.

Консультують правознавці

Які строки, порядок та підстави звільнення військовослужбовців-жінок від виконання службових обов'язків у зв'язку з хворобою дитини?

– Згідно з частиною 5 статті 11 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей" від 20 грудня 1991 року № 2011-XII військовослужбовці-жінки користуються всіма пільгами, передбаченими законодавством з питань соціального захисту жінок, охорони материнства і дитинства. Необхідно зауважити, що військовослужбовці не є застрахованими особами, їх забезпечення здійснюється за рахунок державного бюджету. Про це йдеться у Законі України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням" від 18.01.2001 № 2240-III. Стаття 64 Закону України "Основи законодавства України про охорону здоров'я" від 19.11.92 № 2801-XII передбачає, що доглядати за хворою дитиною може мати, а також інші члени сім'ї, та звільнятися від роботи з виплатою допомоги з фондів соціального страхування.

Військовослужбовець-жінка має право на отримання грошового забезпечення за час звільнення її від виконання службових обов'язків у зв'язку з доглядом за хворою дитиною, протягом якого дитина (за висновком лікаря) потребує догляду, але не більш як за 14 календарних днів, а якщо дитина потребує стаціонарного лікування, то на весь час перебування в стаціонарі разом з хворою дитиною.

Відповідно до Інструкції про порядок видачі документів, що засвідчують тимчасову непрацездатність громадян, затвердженою наказом Міністерства охорони здоров'я України від 13 листопада 2001 року № 455, визначається видача листів непрацездатності. Це, у свою чергу, є підставою для виплати допомоги по тимчасовій непрацездатності. Також цією Інструкцією регулюється продовження та облік документів, що засвідчують тимчасову непрацездатність громадян, здійснюється контроль за правильністю їх видачі. На підставі вищезазначеної інструкції визначаються наступні терміни звільнення від військової служби у зв'язку з хворобою дитини.

За пунктами 3.2-3.4 Інструкції № 455 для догляду за дорослим членом сім'ї та хворою дитиною, старшою 14 років, при лікуванні в амбулаторно-поліклінічних умовах листок непрацездатності видається на термін до трьох днів. Як виняток цей термін може бути продовжено за рішенням лікарсько-консультативної комісії, а в разі її відсутності – головного лікаря, але не більше ніж на 7 календарних днів.

По догляду за хворою дитиною віком до 14 років листок непрацездатності видається на період, протягом якого дитина потребує догляду, але не більше ніж на 14 календарних днів, а для догляду за дитиною, постраждалою внаслідок аварії на ЧАЕС, – на весь період її хвороби, включаючи санаторно-курортне лікування. Якщо дитина продовжує хворіти, то особі, яка здійснює догляд за хворою дитиною, після закінчення максимального терміну листка непрацездатності, передбаченого законодавством України, видається довідка за формою, встановленою Міністерством охорони здоров'я України (форма № 138/0). Довідка про догляд за хворою дитиною видається до одужання дитини від гострого захворювання або досягнення ремісії у разі загострення хронічного захворювання, з продовженням у порядку, передбаченому пунктом 2.2 Інструкції № 455 (при втраті працездатності внаслідок захворювання або травми лікуючий лікар в амбулаторно-поліклінічних закладах може видавати листок непрацездатності особисто терміном до 5 календарних днів з наступним продовженням його, залежно від тяжкості захворювання, до 10 календарних днів. Якщо непрацездатність триває понад 10 календарних днів, продовження листка непрацездатності до 30 днів здійснюється лікуючим лікарем спільно із завідувачем відділення, а надалі – ЛКК, яка призначається керівником лікувально-профілактичного закладу, після комісійного огляду хворого, з періодичністю не рідше одного разу на 10 днів, але не більше терміну, встановленого для направлення до медико-соціальної експертної комісії.

На підставі пунктів 3.8-3.10 Інструкції № 455 у разі стаціонарного лікування дітей віком до 6 років одному із працюючих членів сім'ї або іншій працюючій особі, яка здійснює догляд за дитиною, видається листок непрацездатності на весь період перебування в стаціонарі разом із дитиною.

Після виписки дитини із стаціонару в гострому періоді захворювання листок непрацездатності видається або продовжується до одужання дитини, але в межах установленого терміну з урахуванням днів листка непрацездатності, що був виданий для догляду за дитиною до стаціонарного лікування.

Отже, враховуючи вищевикладене, можна зробити висновок, що військовослужбовці-жінки мають право на отримання грошового забезпечення за час звільнення їх від виконання службових обов'язків у зв'язку з доглядом за хворою дитиною, протягом якого дитина за висновком лікаря потребує догляду, але не більш як за 14 календарних днів. А якщо дитина потребує стаціонарного лікування – за весь час перебування її в стаціонарі разом із хворою дитиною. Такі жінки вважаються звільненими від виконання службових обов'язків у зв'язку з хворобою.

Відповідно до частини 2 статті 257 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.99 № 548-XIV, про звільнення від виконання службових обов'язків офіцерів і військовослужбовців військової служби за контрактом на підставі довідки лікаря (фельдшера) і про вихід їх на службу після хвороби складається наказ по військовій частині. Підставою для проведення такого наказу є рапорт жінки-військовослужбовця та листок непрацездатності або інші документи з закладу охорони здоров'я.

Юрисконсульт в/ч А0549 Наталя Шкробот.

ЕКСПОЗИЦІЯ

Луганский авиационно-технический музей: не очередной, а лучший!

Экспозиция автомобильной техники

Но экскурсия по Луганскому авиационно-техническому музею не заканчивается осмотром авиационной техники.

– Самолеты и авиадвигатели, конечно же, сами по себе вызывают восторг посетителей. Но ведь далеко не все – фанаты авиации, – говорит директор Государственного предприятия "Луганский авиационный ремонтный завод" полковник Алексей Мостовой. – Мы учли опыт ведущих политехнических музеев Европы, и теперь кроме авиационной техники у нас есть павильон ретро-автомобилей.

Даже тому, кто не очень хорошо разбирается в истории советского автомобилестроения, с первых шагов под сводами огромного ангара становится понятно, что перед глазами у него по-своему уникальная коллекция. Во-первых, многих автомобилей, представленных здесь, кроме как в специализированном музее и не увидишь.

Вот, например, с виду обыкновенная черная "Волга" ГАЗ-3102. В советское время такие машины в народе называли "членовозами", потому что это был автомобиль руководителей: от председателя колхоза до министра. Этих добротных машин и сейчас, десятилетия спустя после окончания выпуска, еще немало ездит по дорогам бывшего Советского Союза. Но... не таких, как эта, из музейной коллекции. Потому что представленная здесь "Волга" посвоему уникальна. Она имеет более мощный двигатель и автоматическую (!) коробку передач. Небольшая серия таких автомобилей была выпущена специально для подразделений КГБ СССР.

Здесь же можно увидеть еще одну автомобильную редкость – Победа-кабриолет. В свое время эта модель первого послевоенного советского легкового автомобиля была выпущена ограниченным количеством, и теперь за каждым сохранившимся экземпляром автомобильные коллекционеры устраивают охоту.

К слову, это далеко не единственный кабриолет в экспозиции автомобильной техники Луганского авиационно-технического музея. Не часто увидишь на дорогах Украины автомобиль "Запорожец ЗАЗ 968М". А уж в исполнении кабриолет – и подавно. Но под сводами павильона автомобильной техники он есть. Как и тщательно отреставрированная мотоколяска, прозванная в народе "инвалидкой", потому что в свое время их выдавали бесплатно определенным категориям инвалидов войны и труда. Сейчас похожие можно увидеть разве что в фильмах А.Гайдая о приключениях знаменитой троицы – Труса, Балбеса и Бывалого – "Кавказская пленница" или "Операция "Ы" и другие приключения Шурика".

У входа в павильон стоит и "военный кабриолет" ГАЗ-М – знаменитая Эмка, на которой всю Великую Отечественную войну проколесили тысячи советских командиров и солдат по фронтовым дорогам. А сейчас во многих городах бывшего Советского Союза эти скромные труженики фронта открывают праздничные демонстрации в майские дни. В Луганске эта почетная миссия возложена как раз на этот автомобиль.

Боевой путь "кабриолетов" в армии продолжил ГАЗ-69, тоже застывший под сводами павильона. И его продолжатели в рядах Вооруженных Сил СССР – вездеходы Ульяновского автомобильного завода.

В павильоне рядом можно увидеть автомобили-ровесники, исколесившие тысячи дорог и километров, верные и надежные долгожители для многих наших соотечественников: первые отечественные Москвичи, гордость украинского легкового автомобилестроения – Запорожцы, первые 965-е, в народе прозванные "горбатыми", Волги ГАЗ-21...

Здесь же скромно красуется единственный в Украине "Тук-Тук". Так называют это транспортное средство родом из Индии в Шри-Ланке, а Украина зарегистрировала его как авто-мото-фаэтон. Из импортных раритетов можно рассмотреть единственный довоенный автомобиль коллекции – немецкий Опель-кадет, и послевоенный представитель автомобилестроения ГДР – автомобиль "Варбург".

Не забыли Луганские авиаремонтники и свою "автомобильную составляющую". Уже несколько лет на заводе изготовляют различные типы автомобильных радиаторов. Самые яркие представители заняли почетное место на специальном стенде, а всего на предприятии сейчас производят больше 20 наименований радиаторов различного назначения для российской и отечественной автомобильной техники.

Одним словом, это – не просто эксклюзивная коллекция. Это бесценная для многих возможность вспомнить свою молодость, свой первый автомобиль, часы и дни, проведенные в гараже во время его ремонта.

Віктор Гедз.
"Крила України".
Фото автора.

К 32-Й ГОДОВЩИНЕ ВВОДА СОВЕТСКИХ ВОЙСК В АФГАНИСТАН

Афганистан – анатомия кровавой драмы, или как СССР был втянут в "необъявленную" войну

Продовження. Початок в №50.

Тогда же Устинов подписал еще одну директиву, в которой было определено время "Ч" – дата пересечения государственной границы – 25 декабря 1979 г. в 15.00 по московскому времени.

Пролог трагической ошибки...
Последний довод королей

Важной частью разработанного плана стала операция по ликвидации Хафизуллы Амина, получившая кодовое название "Шторм-333". Она осуществлялась под общим руководством Генерального штаба ВС СССР и была проведена вечером 27 декабря 1979 г.

Военный аэродром в Баграме, поскольку он расположен недалеко (40 км) от Кабула, становится главным перевалочным пунктом для переброски передовых советских отрядов.

В начале декабря началась форсированная переброска в Афганистан мелких воинских подразделений. К уже находящемуся в Баграме батальону 345-го парашютно-десантного полка добавились другие подразделения во главе с командиром полка подполковником Н. Сердюковым. В частности, 1 декабря была переброшена 9-я рота старшего лейтенанта В. Востротина.

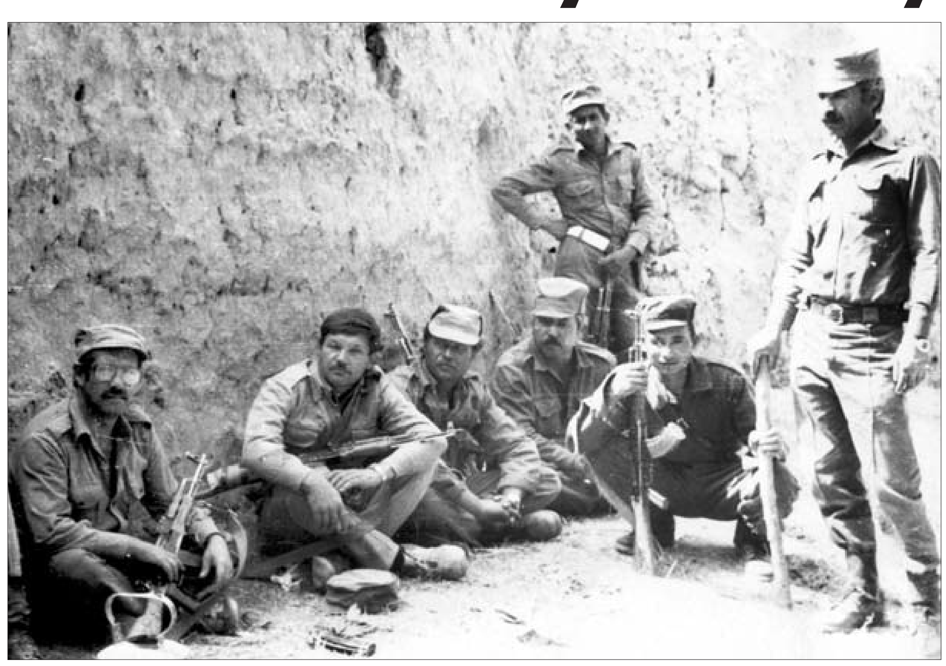
7 декабря в Афганистан на самолете Ту-134 нелегально прибыли Б.Кармаль и А.Ротебзад, которые находились среди советских десантников в Баграме под охраной сотрудников группы "А" 7-го управления КГБ СССР во главе с Ю. Изотовым.

9 декабря на аэродром Баграм в состав отряда специального назначения КГБ СССР "Зенит" из Чирчика прибыло подкрепление. В группу входили 18 сотрудников КГБ СССР. Возглавил вновь прибывшую группу подполковник А. Голубев. Численность "зенитовцев" в Афганистане к началу декабря составила около 150 человек.

Параллельно с приготовлениями в Кабуле на территории ТуркВО и САВО продолжалось развертывание и подготовка войск для ввода в Афганистан.

В ночь с 11 на 12 декабря 5-я гвардейская и 108-я мотострелковые дивизии были подняты по боевой тревоге с полным отмобилизованием и приведением в полную боевую готовность. 371-й мсп 5-й гв. мсд и 180-й мсп 108-й мсд были выдвинуты на прикрытие госграницы.

13 декабря была сформирована оперативная группа Министерства обороны СССР (ОГ МО СССР) во главе с первым заместителем начальника Генштаба генералом армии С. Ахромеевым. В нее вошли генералы и офицеры Генерального штаба, а также представители всех видов и родов Вооруженных Сил СССР, главных и центральных управлений МО СССР.

В 22.00 четырнадцатого декабря ОГ МО СССР была уже в Термезе, на советско-афганской границе, и начала осуществлять координацию действий по организации ввода войск в Афганистан. 19 декабря генерал армии С. Ахромеев в связи с болезнью убыл в Москву, а руководство этой группой возложили на первого заместителя министра обороны СССР Маршала Советского Союза С. Соколова. Именно ему пришлось осуществлять общее руководство советскими войсками при их вводе в Афганистан.

Далі буде.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

Анатолій Горбатюк,
провідний науковий співробітник центру воєнно-стратегічних досліджень Національного університету оборони України.

"Евентуальні" перспективи

"Евентуальний" – явище, подія, настання яких можливі, але не необхідні. (Малий енциклопедичний словник Брокгауза і Ефрона).

Майже кожен експертний документ або аналітичний виступ фахівців в сфері безпеки і оборони починається приблизно так: "Аналіз геополітичних і воєнно-стратегічних змін, які відбуваються у світі, показує, що імовірність розв'язання крупномасштабної та регіональної війн зменшилась, але ризик виникнення збройного конфлікту або локальної війни все ще залишається...". Імовірність виникнення таких подій не відкидає і Україна, тому в статті 7 Закону України "Про основи національної безпеки України" зазначено, що серед загроз національним інтересам і національній безпеці України є і "посягання на державний суверенітет України та її територіальну цілісність, територіальні претензії з боку інших держав".

Стаття 11 Закону України "Про засади внутрішньої і зовнішньої політики" зазначає, що до основних засад зовнішньої політики належить "забезпечення дипломатичними та іншими засобами і методами, передбаченими міжнародним правом, захисту суверенітету, територіальної цілісності та непорушності державних кордонів України, її політичних, економічних, енергетичних та інших інтересів". Статтею 17 Конституції України визначено, що "Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України".

Україна відійшла, згідно з міжнародними правилами поведінки, від визначення імовірного противника та розглядає можливі кризові події біля своїх кордонів в евентуальній перспективі.

Будівництво Збройних Сил України, здатних адекватно реагувати на сучасні виклики і загрози воєнного характеру, є серед основних завдань держави. При цьому будівництво Збройних Сил повинно проводитися з обов'язковим урахуванням тенденцій збройної боротьби, а саме: розширення простору і динамізму ведення збройної боротьби; підвищення впливу наслідків боротьби у повітрі на остаточний результат воєнного конфлікту; значне збільшення можливостей новітніх систем озброєння, зокрема високоточної зброї, засобів повітряного нападу; одночасне ураження військ (сил), інфраструктури на всій території воюючих сторін зі зміною пріоритетів у збройній боротьбі в бік зниження економічного потенціалу держави-противника; зменшення часових параметрів активної фази воєнного конфлікту тощо.

За таких умов забезпечення надійного прикриття військ і об'єктів країни від ударів з повітря є пріоритетним завданням, яке має виконуватися в процесі реформування та розвитку Збройних Сил України. Досвід локальних війн та збройних конфліктів останнього десятиріччя переконливо свідчить, що сили й засоби повітряного нападу здатні виконувати як оперативно-тактичні, так і стратегічні завдання. Це обумовлює тенденцію підвищення значення ходу та наслідків боротьби в повітряному просторі для досягнення успіху не лише в окремих операціях, але й війни в цілому.

Зазначене підтверджено в останніх воєнних конфліктах. Потрібно зазначити, що в військових операціях в Югославії та Лівії війська НАТО досягли своїх цілей без застосування сухопутного компоненту військ. В інших випадках застосування повітряних сил кардинально змінило хід війни на користь наступаючої сторони, за винятком Російсько-Грузинського конфлікту, де російська сторона явно недооцінила можливості засобів ППО Грузії. При цьому у всіх випадках повітряні бойові дії проводилися не тільки в локальних місцях зіткнення протиборчих сторін (районах етнічного протистояння, нафтових родовищ тощо), а по всій території держави, проти якої здійснювалася агресія.

Тому злагоджені, скоординовані дії всіх родів і видів збройних сил у відбитті повітряного противника на всій території держави відіграють провідну роль в операції (бойових діях). З метою підвищення управління силами і засобами під час проведення повітряних операцій та виконання завдань протиповітряної оборони у 2004 році в Україні були інтегровані Війська ППО та Військово-Повітряні Сили в єдиний, самодостатній вид Збройних Сил – Повітряні Сили Збройних Сил України.

В сьогоднішніх умовах максимальний ефект виконання поставлених перед Повітряними Силами завдань в мирний час та в особливий період може забезпечуватися тільки спільними зусиллями усіх видів та родів військ Збройних Сил України, залучених до виконання завдань протиповітряної оборони держави та проведення повітряної операції.

Це дозволяє виділити дві головні тенденції подальшого розвитку форм застосування Повітряних Сил, а саме: удосконалення існуючих форм застосування військових частин (підрозділів) Повітряних Сил, адаптованих до вирішення завдань бойового чергування в системі протиповітряної оборони України, та спеціальних завдань в ході специфічних дій Збройних Сил України; удосконалення існуючих форм застосування Повітряних Сил в об'єднаних операціях оперативних угруповань військ (сил).

Досвід локальних війн та збройних конфліктів сучасності переконливо свідчить, що на сьогоднішньому етапі війська (сили) спроможні успішно виконувати поставлені перед ними завдання, за умови наявності ефективної та надійної системи управління. При цьому наявність стійкого та безперервного управління в сучасних операціях (бойових діях) розглядається таким же визначальним фактором успіху, як чисельність і підготовка військ, а співвідношення можливостей по управлінню – не менше важливим показником, ніж співвідношення бойових сил і засобів.

Виходячи з характеру форм дій військ (сил) в сучасних воєнних конфліктах, які чітко функціонально виражені вирішальним застосуванням повітряного компоненту, доцільною організаційною структурою управління військами є лінійно-функціональна структура, яка спирається на розподіл повноважень та відповідальності по функціях управління та прийняття рішень по вертикалі. Вона дозволяє організувати управління за лінійною схемою (командувач виду – род військ (структурний підрозділ) виду – бойовий компонент), коли функціональні підрозділи апарату управління лише допомагають вирішувати управлінські завдання, а керівники бойових компонентів не підпорядковані керівникам функціональних підрозділів апарату управління.

Концентрація управлінських зусиль на важливих напрямках за лінійно-функціональним принципом має приклади і в міжнародній воєнній практиці. Так, Кібернетичне командування, військова база Форт-Мід (штат Меріленд) – спеціальна структура Збройних сил США, що створена для захисту воєнних інформаційних мереж США та проведення операцій в кіберпросторі. Формування Кібернетичного командування як органу військового управління було обумовлене виникненням нової реальної загрози, яка була окреслена в Національній оборонній стратегії США 2008 року.

Звичайно, при побудові складних систем управління, а такою є система управління в операції військ (сил) за участю різних видів збройних сил (родів військ), вагомими факторами є визначення узгоджених завдань, організація взаємодії та відповідальність за кінцевий результат воєнних дій. Завдання, питання взаємодії та відповідальність можуть змінюватися залежно від часу і обставин. В нових концепціях, на кшталт мережево-центричних бойових дій, взаємодія (співробітництво) займає одне з ключових місць.

В свою чергу, матеріальною основою системи управління має бути система комунікацій, тобто організована сукупність пунктів управління і мереж зв'язку. Проте побудова системи комунікацій залежить від загальної інформаційної моделі управління. На жаль, у Збройних Силах України ця модель у своїй основі залишається такою, якою її сформували в минулому столітті, а саме – вона повторює ієрархію органів управління. При цьому, в умовах безперервного адміністративного реформування, яке супроводжується скороченням одних органів управління і створенням інших, питання про удосконалення інформаційної моделі управління, крім Повітряних Сил, залишалося без належної уваги. Все це повинно обов'язково враховуватися під час побудови сучасної системи управління Збройних Сил України.

Варто підкреслити, що створення автоматизованої системи управління неможливе без переведення існуючої системи зв'язку на цифрове устаткування, що реалізує перспективні телекомунікаційні технології та дозволить створити єдине інформаційне поле в інтересах усіх ланок управління від стратегічної до тактичної включно.

В сучасних концепціях збройної боротьби в основу покладено загальновійськовий бій, де головна роль надається сухопутним військам. Виходячи з цього, в Збройних Силах України керівництво операціями традиційно покладається на загальновійськового командира (сухопутника), який у своїх діях, звичайно, територіально обмежений операційним районом та встановленими істинами щодо провідної ролі сухопутних військ в досягненні успіху операцій (бойових дій). Управління військами та зброєю за допомогою сучасних засобів автоматизації, як це здійснюється в Повітряних Силах, є достатньо складним у плані реалізації. Тому, цілком логічно було б переглянути стереотипи з урахуванням технічних, просторових та часових змін та віддати провідну роль керівника в плануванні та проведенні найбільш вагомих операцій командиру (командувачу), який несе відповідальність за протиповітряну оборону всієї території держави?

Зрозуміло, що обґрунтований вибір співвідношень між оборонними й ударними силами, удосконалення форм та способів застосування військ в сучасних воєнних конфліктах мають передувати виробленню технічної політики стосовно пріоритетності розвитку тих чи інших зразків озброєння і військової техніки.

З урахуванням того, що модернізація озброєння і військової техніки є лише тимчасовим рішенням, яке спрямоване на підтримання їх бойової ефективності на сучасному рівні та не може в повній мірі вирішити проблему забезпечення потреб обороноздатності держави в майбутньому, сьогодні вкрай актуальними є дослідження, направлені на подальший розвиток озброєння і військової техніки. Основні зусилля науковців повинні бути сконцентровані на перспективних зразках (комплексах, системах), які в умовах обмежених фінансових витрат дозволять створити достатній бойовий потенціал озброєння і військової техніки Збройних Сил України.

Завдання визначені, порозуміння досягнуто

Продовження. Початок в №5

У результаті реалізації заходів Концепції очікується:

суттєве підвищення можливостей повітряного компоненту Збройних Сил України з ефективного ведення різних операцій за рахунок оснащення новими (модернізованими) зразками АТ;

широке впровадження авіаційних імітаційно-тренажних комплексів в процес професійної підготовки особового складу;

збереження на військовій службі висококваліфікованого особового складу;

підтримання наукомістких та високотехнологічних галузей національної економіки за напрямами ракетно-космічної та авіаційної техніки, промислової мікроелектроніки, високоточної зброї, зброї, заснованої на нетрадиційних принципах дії тощо;

сприяння розвитку авіаційної галузі України шляхом завантаженості вітчизняних підприємств науково-виробничого комплексу, підвищення його науково-технологічного потенціалу, забезпечення можливості серійного виробництва високотехнологічної військової техніки в Україні;

підвищення рівня військово-технічного співробітництва з іноземними державами у галузі озброєння, оборонних досліджень і технологій, сприяння збалансованому експорту та імпорту продукції військового призначення і товарів подвійного використання;

забезпечення позитивного іміджу Збройних Сил України в суспільстві;

підвищення та підтримання на високому рівні міжнародного авторитету України як однієї з провідних високотехнологічних авіаційних держав.

Співдоповіді представників ДНДІА стосувалися практичних аспектів майбутньої роботи. Так, полковник О.Добриденко детально зупинився на формуванні узагальнених критеріїв оцінювання поточного стану виробів АТ на підставі сукупності їх характерних ознак. Результатом огляду має стати узагальнений список літаків та вертольотів, відранжований за такими основними критеріями:

нині справні літальні апарати – за коефіцієнтом бойового потенціалу;

літаки та вертольоти, котрі перебувають на зберіганні до 5 років, – за вартістю відновлювальних робіт, що потрібно провести для приведення їх до льотного стану;

ЛА, що перебувають на зберіганні понад 5 років, слід ранжувати за сукупним коефіцієнтом, котрий враховує витрати на відновлення літального апарата, коефіцієнт його бойового потенціалу та ступінь укомплектованості.

Такий розподіл дасть чіткий алгоритм прийняття оптимальних рішень при визначенні долі кожного ЛА та дозволить визначити, експлуатацію котрих з них можна продовжувати, а які потребують переведення на експлуатацію за технічним станом, ремонту та модернізації чи переведення в резерв.

На специфічні особливості авіаційних двигунів як об'єктів класифікації та розподілу на групи за рівнем справності звернув увагу учасників зібрання підполковник О.Лобунько. Він зазначив, що завдяки тісній співпраці ДНДІА, Луцького ремонтного заводу "Мотор" та Командування ПС ЗС України останніми роками на експлуатацію за технічним станом переведено 4 типи авіадвигунів та коробок літакових агрегатів. При комісійному обстеженні двигунів слід чітко визначити причини, з яких той чи інший двигун не може бути застосований на літаку чи вертольоті: витрачено встановлений ресурс та потрібно його продовження, двигун має значні пошкодження чи закінчився первинно встановлений міжремонтний строк його служби. Всебічна детальна оцінка стану кожного конкретного двигуна дає можливість визначити його подальший шлях.

Полковник В.Паутинка висловив пропозиції ДНДІА щодо порядку допуску до експлуатації агрегатів та комплектувальних виробів авіаційної техніки у складі ЛА. Він відмітив, що у військових частинах записи в документації при перестановці справних агрегатів з одного ЛА на інший не в повному обсязі враховується напрацювання агрегата до перестановки. А це не дозволяє прослідкувати напрацювання конкретного агрегата чи приладу, тобто вони фактично експлуатуються за технічним станом.

Цікавими були виступи представників авіаремонтних підприємств. На українських АРЗ постійно проводиться аналіз характерних відмов та поломок літакових агрегатів, приладів та двигунів, ведеться аналіз найбільш характерних місць виникнення корозії та мікротріщин, уважно вивчаються технічні бюлетені розробників та досвід зарубіжних авіаремонтних підприємств. На підставі цього відпрацьована методика вивчення технічного стану ЛА, яка обов'язково повинна враховуватися під час проведення огляду авіатехніки.

Протягом усього науково-практичного семінару тривала жвава дискусія між представниками авіаремонтних підприємств, військовими науковцями та офіцерами інженерних авіаційних служб військових частин. Особливо цікавою вона стала під час практичної частини семінару, котра проходила в ТЕЧ авіаційної техніки авіаційної бригади біля літака МіГ-29МУ1, який минулого року було модернізовано на Львівському ДАРЗ. Запланований у вигляді практичного заняття захід вилився у розмову фахівців, котрі з півслова розуміють один одного. Так, представник ДП ЛДАРЗ спочатку уважно слухав офіцера частини-доповідача щодо визначення типових пошкоджень, які виникають на планері літака в процесі експлуатації та зберігання. А потім перехопив ініціативу і став детально, на прикладах з досвіду підприємства та колег з Польщі, де також ремонтують МіГ-29 пояснювати, чому той чи інший елемент конструкції літака потрапив до обов'язкового переліку, запропонованого підприємством для проведення контрольного огляду.

– Ми вперше зібралися в такому складі, – зазначив генерал-майор В.Самулєєв. – І розмова пройшла на користь справі. Офіцери військових частин зрозуміли, що вимагається від них в ході роботи в комісіях з визначення фактичного технічного стану парку літальних апаратів бойового складу авіації ПС ЗС України, як підготуватися до приїзду науковців та представників АРЗ, а спеціалісти ДНДІА – яку допомогу військовим частинам потрібно надати в першу чергу. А коли встановилося таке розуміння, значить і результат буде на користь справі. Одним з перших кроків з нашої сторони стане уточнення методики проведення огляду авіатехніки з урахуванням зауважень учасників цього науково-практичного семінару. Також буде підготовлено відповідні розпорядження посадових осіб Командування ПС ЗС України з тим, щоб вже протягом нинішнього року ми змогли оглянути ЛА щонайменше шести бригад тактичної авіації.

Віктор Гедз.
"Крила України".
Фото автора.

Учасники науково-практичного семінару. Фото на згадку.

Ось і завершився конкурс "Кращий офіцер" Повітряних Сил. Позаду – три етапи, під час яких компетентне журі під безпосереднім керівництвом начальників родів військ та спеціальних військ оцінювало конкурсантів, які змагалися за звання кращого, рівня командир взводу радіотехнічних, зенітних ракетних військ, військових частин авіації, радіоелектронної боротьби, розвідки, зв'язку та матеріально-технічного забезпечення. Проведення цього заходу започатковано командувачем Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковником Сергієм Онищенком. Основна мета – розвиток військово-професійних, командирських та лідерських якостей офіцерів. Також конкурс дозволив визначити найбільш підготовлених офіцерів, підвищити їх зацікавленість у поглибленні свого професійного рівня, виробленні твердих практичних навичок в оволодінні озброєнням та військовою технікою.

Перший етап "Кращого офіцера" проходив за місцем служби офіцерів. Другий – відбувався у визначених гарнізонах Повітряних командувань "Захід", "Південь" та "Центр" Повітряних Сил.

Учасників оцінювали за трьома номінаціями: військово-професійна, військово-спортивна та гуманітарна й культурно-мистецька. Іспит з кожної номінації передбачав як теоретичну, так і практичну частини. Перевірялися знання положень бойових статутів, тактико-технічних характеристик зразків озброєння і військової техніки, правил стрільби та бойової роботи, Курсів бойової підготовки родів військ і спеціальних військ. Кожен конкурсант виконав контрольні вправи стрільби зі стрілецької зброї та продемонстрував відповідний рівень фізичної підготовки.

У третьому етапі конкурсу найкращі офіцери виду змагалися у гарнізонах Вінниця, Хмельницький, Васильків та Данилівка. В ньому брали участь найкращі з кращих, тож боротьба була більш ніж напружена. А відрив переможців від суперників був зовсім незначним і складав подекуди на кілька балів.

Говорячи про заохочення переможців, варто зазначити, що 16 лютого відбудеться робоча зустріч начальника Генерального штабу – Головнокомандувача ЗС України з кращими командирами рот (батарей) видів Збройних Сил, які посіли призові місця у конкурсі "Кращий офіцер". Від Повітряних Сил представляти роди військ поїдуть 6 офіцерів: по одному від авіації і від Харківського університету Повітряних Сил та по двоє від зенітних ракетних військ і радіотехнічних військ.

Отже, знайомтеся з призерами.

Капітан Олексій Манюшкін, командир авіаційної ланки першої авіаційної ескадрильї Васильківської бригади тактичної авіації Повітряного командування "Центр". Гідний продовжувач військових традицій свого роду в третьому поколінні. Прадід Олексія проходив службу в Червоній армії та брав участь в боях на "Курській дузі". Батько – військовий пенсіонер, полковник запасу, учасник ліквідації наслідків катастрофи на Чорнобильській АЕС.

Капітан Олексій Манюшкін.

У 2003 році після закінчення навчання у Чернігівському ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою Олексій Манюшкін вступив до Харківського університету Повітряних Сил, який закінчив з відзнакою у 2007 році. Проходив службу на посадах: "льотчик", "старший льотчик", "командир авіаційної ланки". Опанував три типи літаків: "Як-52", "Л-39", "МіГ-29". За час проходження служби Олексій зарекомендував себе тільки з позитивної сторони як грамотний, дисциплінований та працелюбний офіцер. Має класну кваліфікацію "льотчик третього класу". У службовій діяльності особливу увагу звертає на особисту індивідуальну підготовку та підготовку особового складу, підтримує добру фізичну форму. Авіаційна ланка, яку очолює Олексій Манюшкін, одна з найкращих щодо льотної підготовки у бригаді.

Брав участь у навчаннях "Взаємодія-2010", "Адекватне реагування-2011". Перший зі свого випуску, хто був залучений та вдало виконав практичні пуски зі знищення повітряних цілей. Так, при виконанні пусків на навчаннях "Адекватне реагування-2011" успішно знищив повітряну ціль в умовах відмови прицілу, за що був заохочений командувачем Повітряних Сил ЗС України.

За сумлінне виконання службових обов'язків був нагороджений відзнакою Міністра оборони України – медаллю "За особисті заслуги II ступеня". Постійно залучається до несення бойового чергування з охорони повітряного простору держави.

У вільний час займається спортом, любить читати художню літературу, виготовляти авторське обрамлення для вишивок, які виготовляє дружина. Активно займається організацією дозвілля особового складу.

За результатами конкурсу "Кращий офіцер" Олексій Манюшкін зайняв перше місце серед молодих офіцерів льотного складу. Особливих труднощів під час участі у конкурсі не мав, оскільки конкурсні номінації передбачали завдання, виконання яких потребували залучення знань і вмінь, які Олексій використовує у повсякденній

Вони – гордість Повітряних Сил

службовій діяльності та над якими постійно працює, підвищуючи свій професійний рівень.

Капітан Андрій Хахалкін, командир стартової батареї

Капітан Андрій Хахалкін.

зенітного ракетного дивізіону (С-300ПС) Херсонської зенітної ракетної бригади Повітряного командування "Південь". З цим офіцером Ви, шановні читачі, познайомились на сторінках одного з попередніх номерів нашої газети. Зараз лише зазначимо, що за результатами конкурсу він посів третє місце серед офіцерів ротної ланки зенітних ракетних військ. Наполегливість, впевненість в собі та своїх підлеглих, висока професійна майстерність, витримка, активна громадська позиція допомагають Андрію Хахалкіну бути беззаперечним лідером у військовому колективі. Особиста взірцевість командира – запорука успіху.

Майор Олександр Кузнецов, командир окремої зенітної ракетної батареї окремого зенітного ракетного дивізіону зенітного ракетного полку Повітряного командування "Південь". Закінчив Харківський військовий університет у 2002 році з відзнакою. Молодого лейтенанта направляють для проходження служби у Війська Протиповітряної оборони. З самого початку Олександр Кузнецов був призначений на посаду начальника обслуги, а згодом став заступником командира зенітної ракетної батареї. Вже через два роки після закінчення університету, йому довірили дуже відповідальну посаду – командира зенітної ракетної батареї. Через три роки перебування на посаді, у 2007 році, Олександр Кузнецов був визнаний кращим командиром батареї зенітних ракетних військ ПС ЗС України. У 2009 році знову відвоював це почесне звання.

Майор Олександр Кузнецов.

Олександр Кузнецов у всьому, чим займається, завжди прагне досконалості, будь-то виконання завдань несення вартової служби чи бойового чергування, або участь у тактичних навчаннях з бойовою стрільбою. Мислить творчо, завжди знаходить оригінальні та нестандартні рішення. Спеціаліст першого класу. Стимулює підлеглих до ініціативних та сміливих дій. Головною метою службової діяльності вважає навчання особового складу того, що буде необхідно в бою. Офіцер впевнений, що зенітника-ракетника виховує відданість Вітчизні, віра в перемогу та колектив однодумців, атмосфера братерства, взаємодопомоги та бойового товариства. Оптиміст за характером, безкорисливий, уважний до підлеглих, користується заслуженим авторитетом серед товаришів по службі. Веде активний спосіб життя, любить займатися спортом.

У конкурсі "Кращий офіцер" в черговий раз у чесній боротьбі здобув перемогу серед офіцерів ротної ланки зенітних ракетних військ. З упевненістю можна сказати, що Олександр Кузнецов є людиною, якій можна довірити справу і бути впевненим, що він виконає її на "відмінно".

Майор Владислав Калінічев, командир 748-ї окремої радіолокаційної роти Васильківської радіотехнічної бригади Повітряного командування "Центр". Випускник Харківського військового університету 2000 року. З дитинства Владислав мріяв стати військовим та продовжити сімейну династію, адже його батько також військовий. Офіцерська кар'єра лейтенанта Калінічева розпочалась з посади командира радіолокаційного взводу, в подальшому були посади інженера радіолокаційного вузла, начальника радіолокаційного комплексу. Під час перебування на посадах завжди проявляв себе з кращої сторони. В жовтні 2010 року Владислав Калінічев був призначений на посаду командира окремої радіолокаційної роти.

Майор Владислав Калінічев.

Особливістю окремих радіотехнічних рот є те, що вони дислокуються окремо від бригади. А це означає, що у командира щоденно виникає необхідність вирішення невідкладних завдань: як в цей непростий час при жорсткому ліміті пально-мастильних матеріалів забезпечити опалення казарменого приміщення, лазнево-пральне обслуговування особового складу, здійснити перевезення дітей військовослужбовців до школи з військового містечка. Подоланню цих труднощів та проблем сприяли, насамперед, особистісні якості Владислава Калінічева. Зараз у підрозділі сформовано оновлений, молодий колектив зі стійкою позитивною мотивацією до якісного виконання службових обов'язків, з високою національною гідністю та почуттям патріотизму.

В роботі з людьми командир роти Калінічев намагається максимально використати живе спілкування, при цьому Владислав дотримується таких правил: "надавати правдиву інформацію про стан справ", "бути доступним для всіх категорій особового складу, поєднувати вимогливість з турботою", "ніяких порожніх, безпідставних обіцянок".

Протягом усієї служби Владислав Калінічев постійно відчуває підтримку та турботу надійного друга – дружини Людмили. Разом вони виховують доньку Владиславу.

Командування бригади високо оцінює професійні та особистісні якості Владислава Калінічева – його зараховано до резерву для просування по службі на вищу посаду. Результати, які показав майор Калінічев у ході конкурсу "Кращий офіцер", зайнявши друге місце, є тому підтвердженням.

Майор Ігор Дворніченко, командир 713-ї окремої радіолокаційної роти Одеської радіотехнічної бригади Повітряного командування "Південь". Свою військову службу розпочав у липні 1999 року зі вступу до Харківського військового університету, який успішно закінчив у 2004 році. За час проходження служби на офіцерських посадах пройшов шлях від психолога командно-технічного вузла до командира окремої радіотехнічної роти.

За час командування ротою Ігор Дворніченко зарекомендував себе грамотним офіцером, досвідченим фахівцем та розумним наставником для своїх підлеглих. Притаманна офіцеру наполегливість та бажання вчитися швидко прописали його та підпорядкований йому підрозділ в рядах найкращих серед підрозділів радіотехнічної бригади, і не тільки у бойовій підготовці,

Майор Ігор Дворніченко.

але й за станом військової дисципліни.

За результатами службової діяльності у 2011 навчальному році очолювана Ігорем Дворніченком окрема радіотехнічна рота зайняла перше місце серед підрозділів радіотехнічної бригади. В чому ж секрет успіху командира? Насамперед в тому, що стиль керівництва підлеглим військовим колективом цілком відповідає сучасним вимогам до командира-лідера, в його діяльності простежується чітко налагоджена система, яка і є основою в досягненні позитивного результату.

Він завжди цікавиться настроєм кожного з військовослужбовців, для кожного може знайти підбадьорююче слово. За таку турботу серед особового складу користується великим авторитетом та повагою. Кожний військовослужбовець роти вважає в свою чергу недопустимим підвести свого командира. Щоденна наполеглива і вдумлива індивідуально-виховна робота з підлеглими, оперативне вирішення їх соціальних проблем – це невід'ємна складова службової діяльності Ігоря Дворніченка. Особливу увагу він приділяє становленню молодих офіцерів, формуванню їх як командирів-лідерів, надає їм конкретну допомогу в навчанні та вихованні підлеглих.

У всіх починаннях помічником для офіцера є його дружина Марія, з якою вони виховують чотирирічного сина Олександра.

За результатами конкурсу "Кращий офіцер" посів перше місце серед офіцерів ротної ланки радіотехнічних військ, чим підтвердив високий рівень професійної підготовки.

На такого офіцера та його підрозділ завжди можна покластися та довірити виконання найскладніших службових завдань.

Майор Богдан Лісогорський, начальник першого, другого курсу факультету радіотехнічних військ Протиповітряної оборони Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Випускник Харківського військового університету 2001 року.

Сьогодні є найбільш підготовленим фахівцем серед офіцерів курсової ланки в ХУПСі. Він не тільки добре опанував теоретично-методичні основи військового виховання, а й оволодів практичними навичками та вмінням організації і проведення виховних заходів в підпорядкованому підрозділі.

Знання, навички, вміння та досвід офіцера допомагають йому цілеспрямовано впливати на свідомість, вольову і пізнавальну сферу особистості курсантів. Офіцер розуміє, що готує майбутнє радіотехнічних військ Повітряних Сил.

Головне в роботі Богдана Лісогорського – створення необхідних умов для того, щоб його підлеглі були активними та свідомими учасниками виховного процесу, мали мотивацію до самовдосконалення, засвоєння знань та опанування навиків, які необхідні у службовій діяльності командира-лідера. Так, за підсумками рейтингово-модульного тижня в 2011 році перший курс зайняв перше місце серед перших курсів, а другий курс – друге серед других курсів університету.

Своїм прикладом, відмінними показниками у фізичній підготовці він надихає підлеглий особовий склад до постійного фізичного самовдосконалення та здорового способу життя. Богдан Лісогорський є членом збірної команди Харківського університету Повітряних Сил з волейболу, яка неодноразово виборювала призові місця у міських та обласних змаганнях. Під час контрольних занять з вогневої та фізичної підготовки постійно показує тільки відмінні результати. На його другому курсі навчаються два майстри спорту України з військово-спортивного комплексу та гирьового спорту, кандидат в майстри спорту та член збірної команди Збройних Сил України з військово-спортивного комплексу. На базі другого курсу підготовлено команду навчального закладу з рукопашного бою, яка постійно бере участь у змаганнях та посідає призові місця.

Майор Богдан Лісогорський.

Богдан – турботливий чоловік та батько. Виховує сина, який наслідує лідерські якості батька.

У ході проведення конкурсу "Кращий офіцер" в Харківському університеті Повітряних Сил Богдан Лісогорський зайняв перше місце. Курсанти пишаються своїм наставником та командиром.

Сергій Грилюк,
Олександр Олехнович.
"Крила України".

ПЕРСПЕКТИВИ

Черноморский флот получит шесть “Варшавянок”

Черноморский флот России примет в боевой состав шесть подводных лодок проекта 636 “Варшавянка” к 2017 году. Об этом, как сообщает РИА “Новости”, заявил командующий ЧФ контр-адмирал Александр Федотенков. “Первые три корпуса мы получим в 2014 году, один – в 2015 году и два – в 2016 году для формирования полноценной бригады подводных лодок Черноморского флота”, – рассказал контр-адмирал, отметив, что все корабли уже заложены на “Адмиралтейских верфях” в Санкт-Петербурге.

В настоящее время в составе Черноморского флота числятся две подводные лодки: Б-871 “Алроса” проекта 877В и Б-380 “Святой князь Георгий” проекта 641Б. Последняя находится на ремонте и модернизации. “На основе опыта подводной службы моряков-подводников Черноморского флота, будет сформирована бригада из кораблей 636-го проекта”, – заявил командующий ЧФ РФ, добавив, что параллельно с поступлением первых подлодок проекта 636 на флот будут приходить и фрегаты проекта 11356 (1135.6).

Как ожидается, новые подводные лодки будут базироваться в Севастополе и Новороссийске. Под базирование в Новороссийске планируется выделить причальный фронт. По словам Федотенкова, после прихода новых подлодок на Черноморский флот с Украиной будет подписано дополнительное соглашение к базовому договору о размещении российского флота на украинской территории.

По словам главнокомандующего ВМФ России адмирала Владимира Высоцкого, до 2020 года Черноморский флот получит 15 новых надводных и подводных кораблей. В частности, в 2013 году начнется поступление фрегатов проекта 11356, число которых в составе ЧФ к 2015 году должно составить не менее пяти. Ранее сообщалось, что к 2030 году число современных кораблей на Черноморском флоте планируется довести до 35-40 единиц.

ЗАКУПКИ

Польша заказала у США вооружения и запчастей для истребителей F-16 на 447 миллионов долларов. Об этом сообщается на сайте Управления военного сотрудничества (Defense Security Cooperation Agency, DSCA) минобороны США.

Польша заказала вооружения для F-16 на полмиллиарда долларов

По данным DSCA, в частности, Польша намерена приобрести у США 642 бомбы BLU-111, 200 бомб GBU-54 с лазерным наведением, 127 бомб MK-82, 93 тактические ракеты AIM-9X-2 SIDEWINDER Block II, а также 65 ракет AIM-120C-7 средней дальности класса “воздух-воздух”. Помимо вооружения польские ВВС заинтересованы в покупке внутренних контуров двигателей для F-16, приборов ночного видения и подписании пятилетнего контракта на обслуживание флота американских истребителей.

Как ожидается, подрядчиками по контракту с Польшей выступят подразделения компании Raytheon в Аризоне, Массачусетсе, Оклахоме и Коннектикуте. Сроки и подробности заключения возможного договора не уточняются.

В настоящее время на вооружении Польши стоят 48 истребителей F-16 Fighting Falcon, из них 36 в версии C Block 52+ и 12 – в версии D Block 52+. Помимо американских самолетов польский истребительный флот включает 36 боевых и учебных МиГ-29 и 48 Су-22.

Летом 2011 года ВВС Польши заявили о намерении приобрести для своих F-16 два самолета-заправщика. В качестве возможных вариантов рассматривались Boeing 767-200ER и Airbus A330MRTT.

ПЛАНИ

Россия увеличит заказ на “Ясени” и “Бореи”

Госпрограмма вооружений России на 2011-2020 годы претерпела значительные изменения по сравнению с версией документа, частично озвученной в феврале прошлого года. Как пишет газета “Коммерсантъ” со ссылкой на источники в Министерстве обороны России, теперь документ предусматривает больший объем закупки вооружений и военной техники. Сильнее всего изменилась та часть программы, которая касается развития и усиления Военно-морского флота.

В частности, документом теперь предусмотрена закупка не восьми стратегических атомных подводных лодок проекта 955 “Борей”, а десяти. Кроме того, военные намерены приобрести такое же количество многоцелевых АПЛ проекта 885 “Ясень”. Все корабли будут построены северодвинским предприятием “Севмаш”. При этом количество фрегатов, запланированных к покупке, было уменьшено с 15 до 14 единиц. Так, в рамках госпрограммы вооружений флот получит восемь фрегатов проекта 22350 и шесть проекта 11356. Первые будут построены на “Северной верфи”, а вторые – на заводе “Янтарь”. Количество корветов, запланированных к закупке, не изменилось и осталось на уровне 35 единиц, из которых 18 – проекты 20380 и 20385. Кроме того, Министерство обороны России намерено приобрести шесть малых артиллерийских кораблей проекта 21630 “Буян” и шесть больших десантных кораблей проекта 11711.

Ранее вице-премьер РФ Дмитрий Рогозин заявил, что в России ведется разработка плана усиления мощи ВМФ, рассчитанного на 30 лет. Проработка документа будет завершена, как ожидается, в июне текущего года. Подробности нового плана пока не известны. Кроме того, Рогозин объявил, что объем финансирования нужд российского флота в 2012-2014 году составит до десяти процентов от общего объема гособоронзаказа. ГПВ-2012 определен на уровне 900 миллиардов рублей, включая госгарантии предприятиям.

В апреле 2011 года премьер-министр России Владимир Путин заявил, что до 2020 года на модернизацию ВМФ будут потрачены пять триллионов рублей. Это примерно четверть от общего объема финансирования госпрограммы вооружений.

НА ОЗБРОЄННЯ

В НАТО решились на беспилотники

Министры обороны стран НАТО решились на покупку беспилотных летательных аппаратов для проведения разведывательных операций на суше и на море в рамках программы Alliance Ground Surveillance (AGS). Об этом сообщается на сайте министерства обороны Норвегии.

Как говорится в заявлении на сайте норвежского минобороны, договор по программе AGS был подписан 3 февраля, спустя почти 20 лет споров о том, как будет осуществляться финансирование совместных операций. Ранее операции с участием беспилотников страны НАТО проводили самостоятельно.

По словам генерального секретаря НАТО Андерса Фога Расмуссена, которого цитирует Reuters, в ходе совещания в Брюсселе министры обороны стран Альянса договорились, в частности, о совместной покупке для программы AGS пяти американских беспилотников Global Hawk RQ-4B производства Northrop Grumman. Размещаться БПЛА будут на итальянской авиабазе Сигонелла.

По данным Reuters, из 28 стран НАТО в программе AGS примут участие 13: Болгария, Румыния, Словакия, Словения, Чехия, Эстония, Латвия, Литва, Германия, Италия, Люксембург, Норвегия и США. Запуск проекта намечен на 2015 год. При этом на сайте минобороны Норвегии отмечается, что эксплуатация Global Hawk начнется только в 2017 году.

Помимо Northrop Grumman в программе Alliance Ground Surveillance будут задействованы немецкое подразделение европейского концерна EADS, итальянская компания Galileo Avionica, входящая в корпорацию Finmeccanica, а также канадское подразделение компании General Dynamics. Вклад Норвегии в программу, по данным минобороны, составит около 320 миллионов норвежских крон (55 миллионов долларов).

Как отмечается на сайте норвежского минобороны, в рамках программы AGS помимо сугубо военных разведывательных операций, в частности, планируется проводить мониторинг больших участков океанов, транспортных путей, а также нефте– и газопроводов.

В конце января стало известно, что США законсервируют разработку и принятие на вооружение БПЛА Global Hawk в рамках программы сокращения военных расходов.

БЮДЖЕТ

Правительство Италии намерено урезать военные расходы в 2012 году на 1,45 миллиарда евро. По сравнению с 2011 годом бюджет сократится на 5,7 процента – с 14,36 до 13,54 миллиарда евро. Как сообщает Flightglobal, частично под сокращение может попасть программа закупки 131 перспективного истребителя F-35 Lightning II.

Италия урежет военные расходы

По данным издания, в общей сложности Италия собиралась купить 69 самолетов стандартной модификации F-35A и 62 истребителя F-35B с укороченным взлетом и вертикальной посадкой. В рамках сокращения бюджета предполагается купить у Lockheed Martin всего 20-30 самолетов преимущественно модификации F-35B.

В общей сложности на покупку американских истребителей из бюджета выделили 17,4 миллиарда евро, около двух из них уже было потрачено.

В настоящее время Италия является основным акционером международной программы производства F-35 Joint Strike Fighter. Кроме того, на авиабазе Камери завершается сооружение комплекса по сборке и проверке американских самолетов. Ввод предприятия в эксплуатацию намечен на конец 2012 года. Помимо самолетов для ВВС Италии на заводе в Камери планируется собрать около 80 F-35 для ВВС Нидерландов.

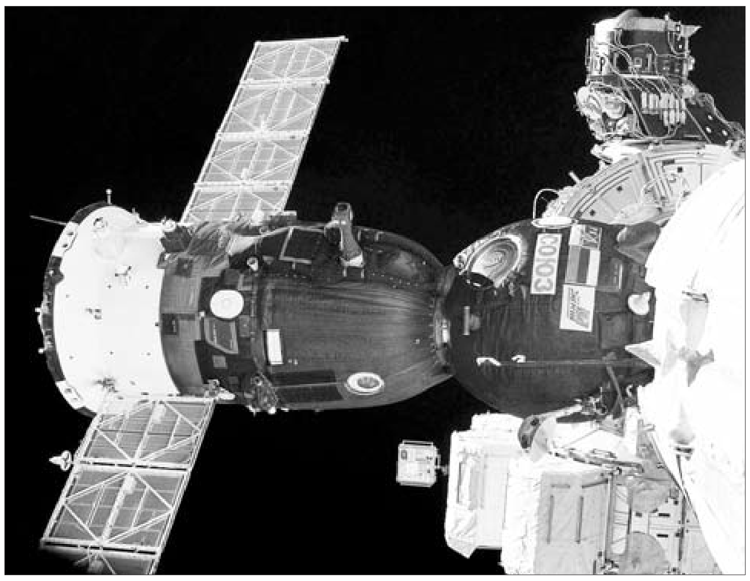
Помимо Италии и Нидерландов о намерении купить F-35 заявляли Великобритания, Австралия, Норвегия, Дания и Турция. Вместе с тем Австралия контракт на поставку истребителей пока откладывает. Кроме того, Великобритания сократила планируемый объем закупки F-35, планы по закупке данного типа истребителей также пересматривают Норвегия и Дания.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

ТЕХНОЛОГІЇ

NASA верит в надежность российских космических кораблей

Одной из тем пресс-конференции руководителя программы МКС в NASA Майк Саффредини (Mike Suffredini) стал перенос запуска корабля "Союз ТМА-04М", который должен был доставить на МКС двух российских и одного американского космонавта.

В 2011 году американцы окончательно свернули программу "шаттлов". Теперь доставить на орбиту астронавтов они могут только при помощи российских одноразовых кораблей семейства "Союз". Полет американского астронавта на российском корабле стоит 51 млн. долларов.

В ходе испытаний в барокамере космический аппарат по неосторожности подвергли чрезмерному давлению, в результате чего он пришел в негодность. Поэтому очередной экипаж отправится на МКС не раньше середины мая, рассказал Саффредини.

"Конкретно этот эпизод очень досадный, но запуски космических аппаратов – сложное дело, и периодически подобное случается, – отметил он. – Для меня это не является свидетельством каких-то глобальных проблем".

"У россиян был довольно непростой год", – сказал Саффредини, имея в виду череду неудач с запусками космических аппаратов в период между декабрем 2010 и декабрем 2011 годов.

В конце 2010-го специалисты Роскосмоса не смогли вывести на расчетную орбиту аппарат с тремя спутниками "Глонасс-М". В 2011 году из 34 пусков пять закончились потерей космических аппаратов.

В частности, в ноябре вскоре после запуска была потеряна связь с межпланетной космической станцией "Фобос-Грунт", а в декабре не смог выйти на заданную орбиту спутник двойного назначения "Меридиан".

"Я думаю, в Роскосмосе обеспокоены тем, чтобы это не стало системной проблемой, охватывающей всю индустрию, – сказал Саффредини, – но я могу сказать, что запуски пилотируемых космических кораблей очень отличаются от остальных запусков. Это очень и очень надежная система".

Саффредини добавил, что в последние несколько месяцев НАСА и Роскосмос наладили более эффективное сотрудничество, и "мы в НАСА, говоря о том, что все в порядке и все готово к полету, уверены в том, что это действительно так".

Также речь шла о завершении эксплуатации МКС. Роскосмос и НАСА обсуждают необходимые изменения сценария затопления космической станции после 2020 года. Текущий его вариант предполагает использование для этой цели одного из европейских грузовиков ATV. Но последний из них отправится к станции в 2014 году, сообщил журналистам Майкл Саффредини. Он напомнил, что первый грузовой корабль ATV (Automated Transfer Vehicle) был запущен к МКС в 2008 году, второй – в феврале 2011 года. Запуск третьего по счету грузовика ATV-3 намечен на февраль 2012 года, а четвертый отправится к МКС в начале 2013 года. Последний европейский грузовик ATV-5 доставит груз на космическую станцию в 2014 году, после чего программа будет завершена, и европейцы будут ориентировать ее на другие цели.

Саффредини пояснил, что перед затоплением орбиту станции поднимут, чтобы выиграть дополнительное время для решения технических вопросов – эта операция позволит "купить" более года для проработки последующих маневров. После того, как высота орбиты МКС упадет до примерно 270 километров, текущий план предполагает отправку к ней европейского корабля ATV, который будет использоваться для контролируемого затопления станции.

"ATV может свести станцию с орбиты. Это не лучший корабль для решения этой задачи, но у нас очень большая площадь океана, куда мы можем "метить", – сказал Саффредини.

"Более важный вопрос – что мы будем делать после того, как программа ATV закончится. Сейчас мы с нашими российскими коллегами работаем над разработкой концепции дальнейшей работы станции", – отметил представитель НАСА, передает РИА "Новости".

РОЗРОБКИ

В течение пяти лет Китай завершит разработку ракет-носителей нового поколения

В настоящее время Китай разрабатывает ряд ракет-носителей нового поколения, которые будут запущены в первый космический полет в ближайшие пять лет. Об этом сообщает газета "Чайна дейли", опубликовавшая интервью с академиком Китайской академии наук Юй Мэнлунем.

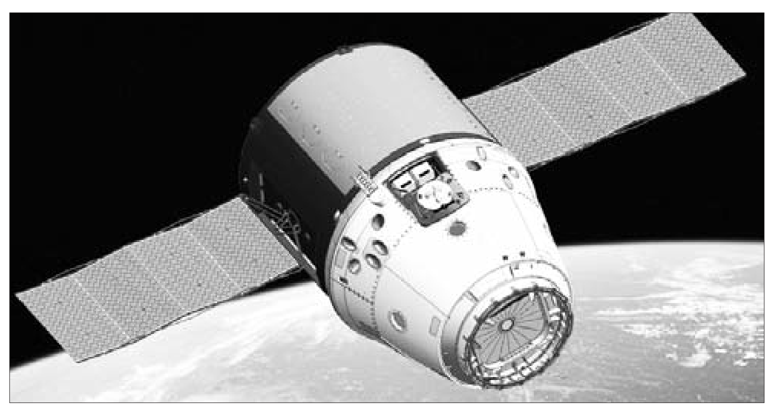
Сейчас китайские конструкторы одновременно работают над тремя новыми ракетами семейства "Чанчжэн" ("Великий поход"), которые должны быть экологически безопасными, дешевыми, надежными и иметь хороший ресурс для модернизации. Самая мощная из них – "Чанчжэн-5" – сможет выводить на низкие орбиты полезную нагрузку массой до 25 тонн, а на геосинхронные орбиты (их высота более 30 тыс. км) – до 14 тонн. Легкая ракета "Чанчжэн-6" будет предназначена для запуска на солнечносинхронные орбиты (на высотах 600-800 км) грузов массой до 1 тонны. "Чанчжэн-7" разрабатывается для вывода на низкие орбиты космических аппаратов массой до 13,5 тонны, на солнечносинхронные – до 5,5 тонны.

Юй Мэнлунь также сообщил, что строящийся в настоящее время на китайском курортном острове "Хайнань" новый космодром, расположенный гораздо ближе к экватору, чем три действующие пусковые площадки, будет введен в эксплуатацию через 2-3 года, передает ИТАР-ТАСС.

СТАРТИ

Dragon отправится к МКС после 20 марта

Первый тестовый полет коммерческого космического корабля к Международной космической станции состоится в конце марта, сообщили в американском космическом агентстве НАСА. Согласно нынешним планам НАСА и компании SpaceX, чья космическая капсула Dragon должна отправиться к МКС, старт должен пройти в окне 20-31 марта. Более точную дату НАСА собирается установить после того, как будут завершены проводимые сейчас с Dragon тесты, пишет Cyber Security.

Как сообщила SpaceX, проведена проверка надежности прототипа реактивного двигателя, предназначенного для катапультирования экипажа космического корабля при возникновении аварийной ситуации на этапе старта. Она проводилась на полигоне в штате Техас. Двигатель достиг максимальной расчетной мощности за 100 миллисекунд, отработав дополнительно еще 5 секунд. Именно столько требуется системе для обеспечения безопасности экипажа в случае нештатной ситуации.

Двигатель разработан специально для корабля-капсулы Dragon.

АНАЛІЗ

Озвучены причины последних катастроф Роскосмоса

Причиной аварии спутника "Меридиан" стало разрушение двигателя третьей ступени ракеты. Оно произошло не в результате взрыва, как сообщалось ранее, а в результате прогорания камеры сгорания двигателя. Об этом журналистам сообщил глава Федерального космического агентства Владимир Поповкин.

По его словам, межведомственная комиссия по расследованию аварии "Меридиана" пришла к выводу, что причиной нештатной ситуации стало "преждевременное вскрытие камеры сгорания двигателя третьей ступени". После этого он уточнил, что камера двигателя фактически прогорела.

Ранее "Интерфакс" сообщал, что причиной аварии стал взрыв в двигательной установке третьей ступени. При этом версия с прогоранием двигателя также рассматривалась, однако на тот момент она считалась менее вероятной по сравнению с версией о взрыве.

Запуск спутника "Меридиан-5" состоялся 23 декабря 2011 года с космодрома Плесецк. В космос аппарат должна была вывести ракета-носитель "Союз 2.1б". На 421-й секунде полета произошел сбой – с самого начала говорилось, что сбой произошел в третьей ступени. В результате аварии головная часть ракеты оказалась полностью разрушена.

Производством и разработкой аппаратов серии "Меридиан" занимается "Информационные спутниковые системы" имени Решетнева. Аппараты имеют двойное назначение, то есть выполняют как гражданские, так и военные задачи по обеспечению связи.

Причиной аварии "Фобос-Грунта" стало воздействие космического излучения – к такому выводу пришла межведомственная комиссия по расследованию аварии, сообщает Lenta.ru.

"Произошел перезапуск двух комплектов бортового вычислительного комплекса (БВК), поэтому он перешел в режим наибольшей экономии энергии и ожидания команды. Наиболее вероятной причиной, по мнению комиссии, является локальное воздействие тяжелых заряженных частиц космического пространства на БВК", – заявил Поповкин.

Глава Роскосмоса признал, что подобный сбой стал возможен в результате недоработки – электроника аппарата не была рассчитана на воздействие космического излучения, а этого "нельзя было не учитывать". Поповкин добавил, что все виновные в этом просчете сотрудники НПО имени Лавочкина (оно занималось производством межпланетной станции) были привлечены к административной ответственности. Сколько именно человек и какого рода к ним была применена мера взысканий, не сообщается.

Владимир Поповкин также пожаловался на применение при производстве космических аппаратов импортных микросхем, которые могли не соответствовать техническим требованиям. "Применение импортных микросхем – это болезнь не только наша, но и целые разборки идут в последнее время и в NASA, и Минобороны США по контрафакту этой продукции", – сказал он.

Ранее появлялась информация, что выводы комиссии совершенно другие. Сообщалось, что главной причиной провала миссии названы ошибки в программном коде. Позже независимый источник в космической отрасли заявил, что проверка программного обеспечения на наземном стенде показала, что никаких ошибок в коде не было.

ПЛАНИ

Перший пуск ракети-носія Vega призначено на 13 лютого

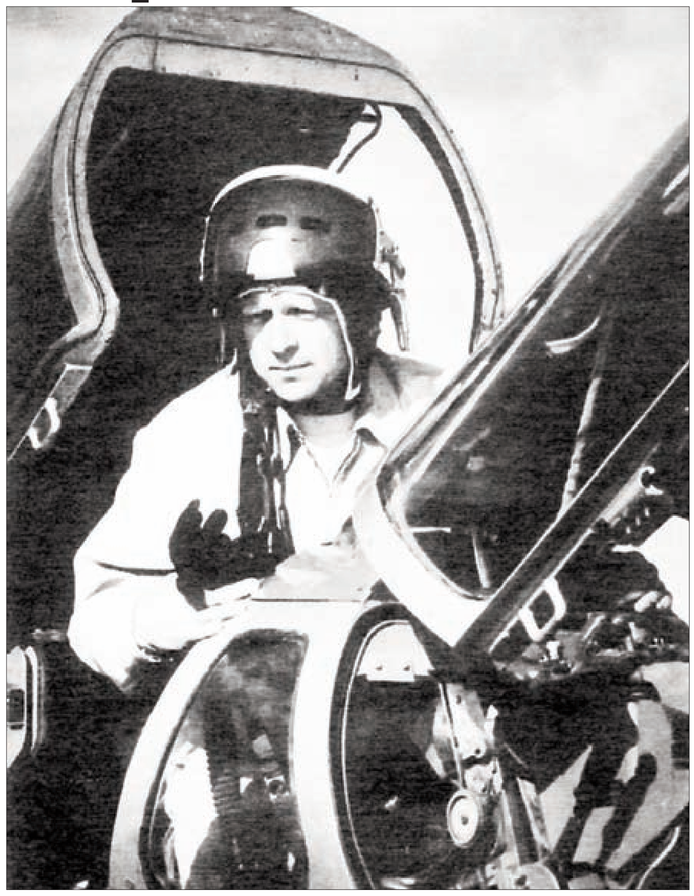
Перший пуск європейської ракети-носія легкого класу Vega з космодрому Куру у Французькій Гвіані перенесено з 9 на 13 лютого. Про це повідомляють "Новини космонавтики" з посиланням на Європейське космічне агентство. Про причини перенесення старту наразі не йдеться.

Як повідомлялося раніше, підрядниками у проекті Vega виступають ДП "Конструкторське бюро "Південне" імені М.К.Янгеля" та ДП "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод" імені О.М.Макарова", які розробили та виготовляють двигун четвертого ступеня ракети-носія.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

Он “девятку” держал, особо не напрягаясь...

Девятого февраля 1936 года родился Герой Советского Союза, заслуженный летчик-испытатель СССР, военный летчик 1-го класса, пилот ГА 1-го класса, лауреат Государственной премии СССР, заместитель начальника ЛИиДБ по летной службе, начальник ЛИС АНТК О.К.Антонова (12.1991-02.1995) Валерий Мигунов. По настоящее время он трудится на ГП “Антонов” инструктором-методистом. Имеет общий налет 7350 часов, из них на истребителях – 4650.

Валерий Валентинович родился в Харькове, там же закончил 10 классов и аэроклуб, где летал на По-2 и на Як-18. В 1953-1957 годах учился в Чкаловском ВАУЛ (г. Оренбург), по окончании которого начал службу строевым летчиком-истребителем в авиации ПВО на Дальнем Востоке (г. Спасск). Во времена хрущевского сокращения авиации в 1961 году был уволен в запас, поступил в ХАИ. В 1962-м восстановлен в ВВС и работал инструктором ХВВАУЛ им. С. Грицевца с одновременным обучением в МАИ. С 1969 года Мигунов работал в ГК НИИ ВВС. Там он прошел путь от летчика-испытателя до начальника 1-го управления испытаний авиационных комплексов. С 1991 года начал работать в АНТК им О.К.Антонова.

В активе Валерия Мигунова испытанных – около 60 типов и модификаций самолетов, таких как МиГ-15УТИ, МиГ-15бис, МиГ-17, МиГ-17М, МиГ-19С, МиГ-21, МиГ-23, Су-15ТМ, Су-17М4, Су-25, Су-25Т, МиГ-29 и Су-27 на околонулевых скоростях; боевые испытания систем вооружения (в том числе – ракет Х-15 на сверхзвуковом бомбардировщике Ту-22М3); отработка самолетов-мишеней МиГ-17М и МиГ-19М в автоматическом полете от старта до посадки. Он проводил исследования систем отображения информации на самолетах 4-го поколения, отработку нашлемной системы целеуказания, понижение метеоминимума боевых самолетов до 60х800 и ряд других испытаний. Также провел ряд испытательных работ на самолетах Ан-72П, Ан-74, Ан-22 “Антей” и Ан-124 “Руслан”. Особое место в судьбе В.Мигунова занял МиГ-29, при проведении Госиспытаний которого он был старшим группы летного состава, ведущим летчиком по испытаниям МиГ-29.

Из воспоминаний В.Мигунова: “В январе 1980 года мы с Горбуновым прибыли в Жуковский для подготовки к полетам на МиГ-29, который должен был вскоре поступить на Госиспытания. Опуская процесс переучивания, остановлюсь на своем первом вылете на “девятке”, который состоялся 30 января. Перед взлетом следовало 2-3 минуты газовать, чтобы дым от сгоравшего в тракте двигателя масла, попадавший через систему кондиционирования в кабину, протянуло, и стали видны приборы. Масло ИПМ-10 – довольно токсичное, и следовало летать в ГШ, что неудобно, поэтому ограничивались ЗШ и дышали через маску чистым кислородом. Но при этом глаза оставались “один на один” с масляной эмульсией, щедро поставляемой в кабину. Первым порулил на старт я. В то время все полеты МиГ-29 выполнялись в паре с самолетом сопровождения МиГ-23. Не стал исключением и тот раз – меня на “двадцать третьем” сопровождал шеф-пилот фирмы А.Федотов. Рулим, смотрим на погоду – хуже для первого вылета некуда: метет снег, нижний край облаков понижается на глазах, КДП с трудом просматривается в каком-то “молоке”. Весь “букет” для полетов в СМУ, а по руководящим документам первый вылет можно выполнять при метеоминимуме 200х2000. Правда, за последние годы мы в ГК НИИ ВВС провели большую работу по понижению метеоминимума на боевых самолетах до значения 60х800, поэтому и я, и Горбунов были “влетаны” в эти условия. Продолжаем рулить. Морально я был готов к вылету, но честно признался сам себе, что толку, а главное удовольствия, будет мало. Для первого вылета хотелось бы иметь более сносные условия, а то получится не ознакомление с новой машиной, а постоянное ознакомление с погодой, ожидающей на посадке. Словно почувствовав мои мысли, Федотов передал по радио, что поднимется разведать погоду и, если она окажется сносной, то “примет” меня на взлете. Снег уже валил вовсю, и, едва начав разбег, его самолет скрылся за белой пеленой. Как он прошел над стартом, никто не видел. Стало окончательно понятно: пора заруливать, что и подтвердила его команда о переносе вылета на завтра. Правда, даже в этом катании по аэродрому для меня была большая польза. Я обсиделся, обгуделся в кабине, прочувствовал динамику двигателей, отработал их запуски-выключения, опробовал связь. Короче – вжился в образ. Это сняло значительную часть психофизиологической нагрузки, присущей таким вылетам. Всегда считал и считаю, что не стоит экономить ресурс новой машины за счет сокращения проруливаний и пробежек. Проведенный после этого летчиком анализ своих действий, ощущений и возможных ошибок позволяет выполнить первый полет с большей пользой и для него самого, и для всей бригады испытателей.

Следующий день начался, как в сказке. Видимость – без ограничений, ясно, морозный солнечный день, и душа поет! Сам вылет в такую погоду оставил приятное впечатление. Особенно понравились управляемость, маневренность самолета, обзор. После моей посадки вылетел и Горбунов.

Мы отчитались по телефону о первом вылете Генеральному конструктору и своему командованию. Потом отметили событие рюмкой коньяку и убыли в Ахтубинск. Там, в ходе Госиспытаний и дальнейшего познания характера машины, будет складываться более полное мнение о ней”.

К окончанию Госиспытаний стало ясно, что родился простой, приятный в пилотировании и надежный самолет. Пуски ракет, стрельбы из пушки, маневры на предельных углах атаки и перегрузках, полеты на нулевых скоростях не влияли на работу двигателей и систем. Мигунов даже придумал афоризм: “МиГ-29 – это самолет без особых случаев в полете. Для строевых пилотов он стал долгожданной машиной, на которой можно выполнять высший пилотаж, вести воздушный бой и стать настоящим летчиком-истребителем, не опутанным со всех сторон ограничениями и запретами”.

Когда Валерий Валентинович уже работал в АНТК им. О.К.Антонова, ему довелось приземлиться на военном аэродроме. К нему подошел летчик и спросил, не тот ли он Мигунов, который подписал Руководство по летной эксплуатации МиГ-29? Он это подтвердил. Тогда пилот достал Руководство и попросил подписать его на добрую память. Мигунов поставил автограф и отвернулся, чтобы скрыть волнение. Это была не просто оценка строевым пилотом работы летчиков-испытателей. Для него эта встреча подытожила все годы, прожитые в авиации и позволившие поставить утверждающую подпись в Руководстве по летной эксплуатации истребителя 4-го поколения МиГ-29, лично отвечая за каждую строчку, написанную в нем.

Вот слова одного из друзей Мигунова: “Жизнь бывает иногда жутко несправедлива. Валерий Валентинович свои крайние годы в Ахтубинске руководил Первым испытательным управлением, главным по летно-испытательной работе. Генеральская должность без всяких вопросов, и его предшественники, высочайшего класса летчики и руководители, стали на этой должности генералами – Степан Микоян, Андрей Манучаров, Александр Бежевец… Не было, думаю, в летном сообществе ни единого человека, который не хотел бы увидеть на его плечах генеральские погоны. Но в “горбатые” времена, видите ли, кому-то показалось, что у нас слишком много генералов. Может, и в самом деле много. Но хотел бы я знать, сколько среди них было таких, кто “девятку” держал, особо не напрягаясь… Руководил такими делами, от которых в один день поседеть можно”.

Підготувала Вероніка Дернова. “Крила України”.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

20-26 лютого

20 лютого 1888 р. *народився повітряний ас Першої світової війни Б.В.Сергієвський.*

20 лютого 1907 р. *народився вчений, піонер ракетно-космічної техніки Ю.А.Побєдоносцев.*

20 лютого 1909 р. *народився льотчик-випробувач Г.Я.Бахчіванджі.*

20 лютого 1923 р. *народився Герой Радянського Союзу, Герой Соціалістичної Праці, Головнокомандувач Військ ППО (1987-1991) І.М.Третяк.*

20 лютого 1941 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР Ю.І.Мітіков.*

20 лютого 1959 р. *прийнято на озброєння ракетний комплекс Д-1 і морську балістичну ракету Р-11ФМ.*

20 лютого 1968 р. *народився льотчик-випробувач ДП “Антонов” В.В.Єпанчинцев.*

20 лютого 1986 р. *на орбіту Землі виведено багаторазовий блок із шістьма стикувальними вузлами. Початок функціонування орбітального комплексу “Мир”.*

20 лютого 1907 р. *створено науково-конструкторський центр із дирижаблебудування (комісія М.Л.Кірпічова).*

21 лютого 1967 р. *народився льотчик-випробувач, пілот пілотажної групи “Українські соколи” А.В.Гагарінов.*

21 лютого 2000 р. *здійснено переліт із Прилук на російську авіабазу Енгельс двох останніх стратегічних бомбардувальників Ту-160 з восьми, переданих Україною Росії.*

22 лютого 1897 р. *народився Головнокомандувач Військ ППО СРСР (1948-1952 і 1954-1955) Л.О.Говоров.*

22 лютого 1944 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР В.О.Мосолов.*

22 лютого 1975 р. *здійснив перший політ перший дослідний екземпляр літака Т8-1 – прототип штурмовика Су-25, В.С.Іллюшин.*

23 лютого 1941 р. *створено Васильківську авіаційну школу механіків (наказ Народного комісара оборони СРСР від 05.02.1941), згодом – Васильківське ВАТУ.*

23 лютого 1941 р. *створено Янівську військову школу авіатехніків. День заснування інженерно-авіаційного факультету ХУПС.*

23 лютого 1954 р. *народився військовий льотчик, командувач Повітряних Сил ЗС України С.І.Онищенко.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

20-26 лютого

24 лютого 1945 р. *І.М.Кожедуб на Ла-7 вперше в СРСР збив реактивний літак противника Ме.262.*

24 лютого 1962 р. *народився перший заступник командира ПвК "Південь" С.С.Дроздов.*

24 лютого 1965 р. *створено ансамбль Повітряних Сил ЗС України "Крила України".*

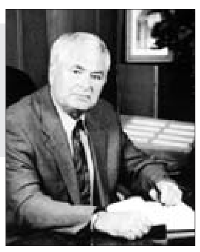
25 лютого 1903 р. *народився конструктор вертольотів І.П.Братухін.*

25 лютого 1907 р. *народився конструктор авіаційного озброєння І.І.Торопов.*

25 лютого 1950 р. *народився директор ДП "Жулянський машинобудівний завод "ВІЗАР" А.О.Коваль.*

25 лютого 1955 р. *народився начальник інституту державного військового управління Національного університету оборони України Б.М.Ратніков.*

25 лютого 1959 р. *народився керівник служби Міністра оборони України (перший помічник Міністра оборони України) О.Б.Тимошенко.*

25 лютого 1960 р. *народився перший заступник начальника Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу ЗС України О.І.Покотило.*

26 лютого 1877 р. *О.Ф.Можайський представив Головному інженерному управлінню "Програму дослідів над моделями літального апарата" – методику льотних випробувань моделі.*

26 лютого 1896 р. *народився льотчик-випробувач Ю.І. Піонтковський.*

26 лютого 1903 р. *народився авіаконструктор Й.Г.Нєман.*

26 лютого 1914 р. *народився авіаконструктор Є.Г.Адлер.*

26 лютого 1918 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу М.Д.Гулаєв.*

26 лютого 1928 р. *народився льотчик-космонавт, двічі Герой Радянського Союзу А.В.Філіпченко. Закінчив Чугуївське ВВАУЛ.*

26 лютого 1949 р. *народився заслужений військовий льотчик СРСР, заступник Головнокомандувача ВПС ЗС України з БП (1995-2002), старший науковий співробітник науково-методичного відділу Центру оперативно-тактичних досліджень ПС ЗС України О.О.Волошенко.*

Это многих славных путь

Продовження. Початок в №3.

С 7 мая полк перебазируется в район Власово-Аюта, откуда продолжает наносить удары по немецким войскам на участке Таганрог-Сталино. По причине весьма напряжённой работы, к концу мая в строю осталось только 4 боеготовых самолёта. Кроме того, решением вышестоящего командования 20 лучших лётчиков были отправлены в истребительную и штурмовую авиацию, а вместо них прибыли 39 молодых пилотов и 20 штурманов. В связи с чем, с 21 мая полк перебазируется на аэродром Зимовники, где до 10 июля производился ремонт самолётов и подготовка молодых экипажей.

В этот период, 29 июня, во время тренировочного полёта в луче прожектора, потерпел катастрофу один из самолётов полка. При этом погиб дважды орденоносец командир звена гвардии лейтенант А. Кохановский. Вероятно, что в процессе полёта пилот потерял сознание, самолёт вошёл в спираль и столкнулся с землёй. Обучаемый сержант Галкин получил серьёзные травмы.

Интересно отметить, что прибывший лётный состав, если быть точным, не учился летать, а восстанавливался в полётах, ибо были это, в основном, выпускники лётных школ, направленные осенью 1942 года изза острой нехватки личного состава в пехоту. Теперь все те, кто остался жив, вернулись в родную стихию. Всего на обучение молодого лётного состава в этот период было потрачено 2432 часа лётного времени.

С 13 июля полк вновь принимает участие в боевых действиях: началась его напряжённая работа на Миус-фронте. Ожесточенность боёв за Донбасс с каждым днем усиливалась: враг упорно не хотел отступать. Полк выполнял по 90-100 боевых вылетов за ночь. Учитывая резкое омоложение лётного состава, первое время летали по принципу "старик-молодой". Однако вскоре всё стало на свои места: "птенцы оперились" и давали "прикурить" врагу не хуже своих старших товарищей.

В июле-августе 1943 года полк бомбил минометные и артиллерийские позиции противника, железнодорожные станции, скопление боевой техники и живой силы, вел разведку в районах: Красный Луч, Красный Кут, Новый Донбасс, Чистяково, Кутейниково, Снежное, а также уничтожал плавсредства противника в портах Таганрога, Буденовки.

Особое значение в этот период приобрела ночная разведка. Мастерами ночной разведки стал экипаж в составе летчика гвардии лейтенанта В. Шибанова и штурмана гвардии лейтенанта Н. Маркашанского. Так, в одном из полётов они обнаружили вражескую колонну на 200 автомобилей, о чём оперативно доложили командованию. А всего на разведку в районе Донбасса полк совершил 432 боевых вылета.

В ночь с 31 июля на 1 августа 1943 года для обеспечения боевой работы авиации дальнего действия полк получил задачу осветить с помощью САБов населенные пункты Первомайск, Безымянная Шахта, Ремовские Рудники и Красный Октябрь. Поставленная задача была успешно выполнена. С высоты 1200 метров сбрасывались САБы (каждый район кольцом), что обеспечивало нормальную работу авиации дальнего действия. Всему личному составу полка за эту операцию была объявлена благодарность от командующего дивизией.

В ночь с 27 на 28 августа 1943 года звено самолетов во главе с ведущим штурманом трижды орденоносцем гвардии лейтенантом В. Константиновым, в порту Таганрог подожгло большой вражеский склад с горючим. Зарево пожара было видно с расстояния более 70 км целые сутки. Пожалуй, это было самое эффектное использование самолёта По-2 в полку в течение всей войны.

В процессе освоения самолёта лётный состав постоянно совершенствовал тактические приёмы боевого применения машины, в результате чего стали использоваться метод бесшумного подхода к цели и бомбометание с планирования. При этом подход к цели осуществлялся на высотах 1000-1200 м, затем выполнялось планирование до 600-800 м. Ночью, кроме того, сбрасывались САБ-3, -15, -25. Это проходило следующим образом: "фонарики" светили с одной стороны от цели, а заход на неё выполнялся с противоположной (в основном, со стороны противника и противоположной направлению ветра). В ночное время высота боевого применения снижалась до 400-900 м. При этом скорость бомбометания составляла около 120 км/ч. Прицеливание осуществлялось, в основном, по трассам пуль бортового оружия. После бомбометания, если позволяла обстановка, выполнялся обстрел целей из пулемёта. Для этого самолёт становился в круг с креном 10-15 и начинал "раздачу подарков" не успевшим их получить.

Комполка гв.п/п-к А. Калашников.

Герой Советского Союза гв.ст.л-т В. Шибанов.

Ночью, при попадании По-2 в луч прожектора, другие экипажи пытались атаковать прожектор и уничтожить. Со временем для освещения цели и для подавления прожекторов в боевом порядке По-2 стали специально выделяться экипажи (особенно этого стало актуально с октября 1943 года, когда немцы резко усилили ПВО своих объектов и зенитную охрану прожекторов). В лунную ночь выход на цель осуществлялся со стороны Луны.

Экипажам в боевом порядке всегда давался разнос по высотам и, кроме того, каждому доводился маршрут отхода от цели, запасная цель и площадки приземления. Кроме как с планирования, наземная цель могла атаковаться с горизонтального полёта, с планирования с разворотом под 90^0 и построением "коробочки" вокруг цели. На цели, сильно защищённые средствами ПВО, выход осуществлялся под углом $90\text{-}130^0$, что обеспечивало сокращение времени на уход от неё. Кроме того, были освоены полёты звеньями, для чего в верхней части фюзеляжа самолёта устанавливались электролампочки, которые не были видны с земли. Привод самолётов на аэродром посадки мог осуществляться по кострам и выходом на точку ЗОС. Кроме того, посадки самолётов могли выполняться и по свету фонарика, и по огоньку папиросы. Позднее для этой задачи стали использовать два "электрокуста", которые имели узкие световые лучи, ориентированные строго по направлению посадки. При взлёте на удалении 500-600 метров от исполнительного старта выходил человек с карманным фонариком. Он зажигал его только по сигналу со "старта" и гасил его сразу после отрыва самолёта. Пилоты шутили, что, если потребуется, то По-2 "сможет взлететь и с носового платка".

При перевозках и десантировании личного состава из экипажа обычно летал только лётчик. Такой же метод использовался иногда и при полётах на разведку в тыл противника, благодаря чему По-2 мог держаться в воздухе до 3,5 часов.

При выполнении полётов на воздушную разведку полёт до линии фронта выполнялся под нижней границей облаков с периодическим заходом в них. Проход линии боевого соприкосновения осуществлялся в облаках, вне населённых пунктов и объектов противника. Разведка велась снова под нижним краем облаков с таким расчётом, чтобы в случае опасности можно было мгновенно уйти в них. После входа в тучи экипажам рекомендовалось выполнять периодические развороты на $25\text{-}40^0$ с целью введения противника в заблуждение. Могла воздушная разведка вестись и с бреющего полёта (30-50 м), позиция занималась за 1-1,5 км до заданного района.

Не отставали от своих "лётных братьев" и техники. Так, по инициативе старшего техника эскадрильи по вооружению Макаренко выполнили усовершенствование конструкции заводской установки пулемёта ШКАС. Благодаря этому, огонь из пулемёта стал прицельнее, увеличилось с 90-100 до 500-600 выстреливаемых без перезарядки в воздухе патронов, увеличился угол обстрела.

Участие личного состава полка в Мелитопольской и Никопольской операциях (4 сентября 1943 года – 9 февраля 1944 года)

После уничтожения таганрогской группировки противника под ударами Красной Армии отступал. Полк поддерживал бомбовыми ударами наступление частей Красной Армии и принял непосредственное участие в Мелитопольской и Никопольской операциях.

Полк в составе 2-й Гвардейской Сталинградской Краснознаменной Авиационной дивизии под командованием гвардии подполковника А. Калашникова принял непосредственное участие в разгроме немцев на реке Молочная и на Днепре, освобождая города Никополь, Запорожье, Мелитополь и другие. Участвуя в этих операциях, личный состав произвел 2284 боевых вылета, нанеся большой урон живой силе и боевой технике врага. В боях за Мелитополь и Никополь летчики и штурманы полка показывали образцы мужества и героизма.

Именно в боях за город Мелитополь, мужественный и инициативный гвардии лейтенант В. Шибанов первым из летчиков полка 1 ноября 1943 года удостоен высокого звания Героя Советского Союза. Как говорилось в приказе: "За образцовое выполнение боевого задания Командования по прорыву сильно укреплённой полосы немецкой обороны, освобождение Мелитополя и проявленные при этом отвагу и геройство".

Далі буде.
Сергій Дроздов.

Число користувачів Google сягнула 100 млн.

Черговий рубіж подолала соціальна мережа Google. За інформацією незалежного дослідника Пола Аллена, який займається підрахунком числа користувачів з моменту запуску соцмережі, рубіж в 100 млн. чоловік вже подолано.

В останньому квартальному звіті про фінансові результати, опублікованому Google, говорилося, що на 19 січня кількість користувачів була на рівні 90 млн. Проте, як запевняє Аллен, щоденний приріст з 19 січня становив 750 000 чоловік, тому рубіж в 100 млн. уже подолано.

Аллен припускає, що до кінця року в Google буде близько 400 млн. осіб. Цьому посприяє недавній вихід Android 4.0, а також дозвіл використовувати соціальну мережу для підлітків 13-17 років.

NASA розробило мобільний аксесуар, здатний виявляти ракові клітини

Після кількох років наполегливої праці інженери NASA розробили унікальний пристрій, здатний розпізнавати ракові клітини. Прилад є аксесуаром для смартфона.

Цзин Лі, вчений з Дослідницького центру Амес, розповіла про нову розробку. Пристрій являє собою чіп розміром з поштову марку. На чипі розташовані 32 сенсори, кожен з яких виконаний з різних наноматеріалів, завдяки чому вони здатні розпізнавати різні хімічні речовини, які є маркерами раку.

У нинішньому стані, який є дуже близьким до повної готовності, пристрій поміщено в пластиковий корпус, що кріпиться до смартфона. Фахівці NASA не повідомили, що за модель смартфона використана. Але багато хто припускає, що це iPhone. Якщо проект розвиватиметься, пристрій може бути адаптований і до інших популярних моделей.

Спочатку дана технологія була розроблена для визначення витоків ракетного палива. Вона використовується на МКС з 2008 року для моніторингу якості повітря і визначення вмісту в ньому формальдегіду. Надалі сферу застосування технології планується суттєво розширити. Зокрема, подібні прилади можна використовувати для швидкого вимірювання рівня цукру в крові діабетиків, оскільки існує пряма залежність концентрації ацетону у видихуваному повітрі від рівня цукру.

Українській Вікіпедії – 8 років!

30 січня 2012 року виповнилося 8 років з того часу, як була створена перша стаття в україномовному розділі Вікіпедії (http://www.wikipedia.org).

Перша зареєстрована спроба створення статті в українській Вікіпедії датується 26 січня 2004 року. Тоді анонімний користувач написав одне слово – "Географя" (орфографія автора збережена). А вже за кілька днів, 30 січня, була створена перша змістовна стаття в українській Вікіпедії – "Атом". Цю статтю започаткував незареєстрований користувач з Японії. За місяць з'явилась перша інформація на українських форумах.

Пізніше, 4 квітня 2004 року, було офіційно активовано український мовний розділ Вікіпедії. На той час у ньому було вже 1000 статей. До кінця того року кількість статей в українській Вікіпедії перевищила 10 тисяч.

В далекому 2004 році мало хто міг уявити, що через 8 років українська "електронна енциклопедія" не тільки перевершить за розмірами усі відомі україномовні довідники, але й стане найпопулярнішим україномовним інтернет-ресурсом.

Надалі україномовний розділ Вікіпедії нарощував темпи свого зростання: за 4 роки було написано стотисячну статтю. У квітні 2010 року – двохсоттисячну, а у липні минулого року – трьохсоттисячну статтю.

Сьогодні українська Вікіпедія є найбільшою енциклопедією українською мовою, яка коли-небудь існувала. В ній нараховується більше 360 тисяч статей. Приміром, у найбільшій паперовій енциклопедії українською мовою – в Українській Радянській було лише близько 50 тис. статей.

Українська Вікіпедія наразі займає 14-те місце за кількістю статей серед 282-х мовних розділів Вікіпедії. В ній нараховується більше 1900 зареєстрованих користувачів, які протягом останнього місяця здійснили принаймні одне редагування, а за всю історію її редагувало більше 20 тисяч користувачів. За темпами зростання популярності вона є другою Вікіпедією у світі після китайської. Серед останніх досягнень української Вікіпедії варто виокремити черговий рекорд з відвідання за всю її історію: у грудні 2011 року було переглянуто 49,2 млн. сторінок.

З метою популяризації української Вікіпедії 2009 року була створена громадська організація "Вікімедіа Україна", яка за останній рік реалізувала ряд проектів, серед яких можна назвати проведення 4-х вікіекспедицій, 2-х конкурсів на написання статей з певної тематики та проведення десятка вікішкіл і майстер-класів з написання статей. Під час вікіекспедицій українські вікіпедисти відвідали близько 100 поселень України та Молдови, зробили і завантажили близько 1,5 тис. фотографій та пізніше покращили близько 100 статей. Протягом 2-х конкурсів було створено чи доповнено близько 700 статей. А проведення вікішколів дало змогу залучити до української Вікіпедії нових користувачів. У вересні 2011 року було проведено першу вікіконференцію українських вікіпедистів.

За 8 років українська Вікіпедія перетворилась на спільноту однодумців, які невтомно працюють над її наповненням та покращенням. Українська Вікіпедія також наповнюється шляхом перекладу статей з інших мовних розділів щодо осіб, події чи об'єкти, інформація про які нерідко недоступна в українських бібліотеках. З іншого боку, наші вікіпедисти пишуть про Україну і українських діячів в інших мовних розділах Вікіпедії, зокрема англійському та польському, поширюючи знання про Україну на весь світ.

Працюючи на волонтерських засадах, вони формують україномовний енциклопедичний продукт, створюють вільні знання і таким чином приносять користь українському суспільству, поповнюючи духовну скарбницю українського народу.

"Лабораторія Касперського" випускає універсальне захисне рішення Kaspersky ONE

"Лабораторія Касперського" представляє на українському ринку концептуально новий продукт для користувачів – Kaspersky ONE. Це універсальне рішення з єдиним кодом активації дозволяє забезпечити надійний захист до 5 різних персональних пристроїв – від ПК і ноутбуків на платформі Windows і Mac до смартфонів і планшетних комп'ютерів.

У сучасному світі багато хто одночасно використовує кілька персональних пристроїв. Ноутбук і настільний комп'ютер часто є сусідами зі смартфоном і планшетом. За даними "Лабораторії Касперського", майже 40% жителів України користуються 2-3 потужними сучасними пристроями з інтернет-доступом і можливістю зберігати великі обсяги інформації. Більш того, 4,4% опитаних зізналися, що їхні родини є щасливими володарями набору відразу чотирьох сучасних гаджетів (домашній ПК, ноутбук, смартфон, планшет). Однак всі ці персональні пристрої уразливі для атак кіберзлочинців. Цінній інформації, яку користувачі зберігають на будь-якому зі своїх пристроїв, потрібен надійний захист.

За допомогою Kaspersky ONE можна захистити до 5 різних пристроїв, і комбінація девайсів може бути будь-якою. Безпека кожного з них забезпечується окремим захисним рішенням, розрахованим на відповідну операційну систему.

Рішення дозволяє забезпечити всебічний захист настільних ПК і ноутбуків під управлінням Windows від вірусів, троянських програм, спаму, хакерських атак та інших загроз. Сучасний гібридний підхід до забезпечення безпеки цифрових пристроїв заснований на поєднанні інноваційних технологій з передовим антивірусним захистом. Результат – більш оперативна та ефективна реакція на складні сучасні загрози, що постійно розвиваються.

Надійне та ефективне антивірусне рішення, миттєво реагуючи на загрози, забезпечує також безпеку комп'ютерів Mac і захищає фотографії, музику, файли та особисті дані від посягань кіберзлочинців. Рішення запобігає випадковій передачі проблемних файлів друзям і колегам, які працюють на комп'ютерах під управлінням інших ОС.

Кіберзлочинці атакують смартфони і збережені на них дані не рідше, ніж звичайні ПК. Kaspersky ONE забезпечує для мобільних пристроїв на платформах Blackberry, Windows Mobile, Symbian і Android високий рівень захисту, а також дозволяє дізнатися місцезнаходження смартфона або віддалено стерти з нього дані в разі втрати або крадіжки пристрою, використовуючи Анти-Злодій.

Рішення розроблено спеціально для захисту планшетних комп'ютерів під управлінням ОС Android від всіх видів шкідливого ПО для мобільних пристроїв. Додаток забезпечує базовий захист ваших особистих даних і оснащено зручним для користувача інтерфейсом, оптимізованим для планшетів.

Установка та активація Kaspersky ONE на будь-якому з пристроїв – нескладне завдання, оскільки використовується один і той же активаційний код на всі 5 гаджетів. При цьому користувач отримує єдине рішення для захисту їх всіх і може скласти будь-який набір пристроїв залежно від своїх уподобань і потреб близьких.

В Україні Kaspersky ONE можна придбати online з 1 лютого 2012 року. Рішення забезпечує захист обраного користувачем набору персональних пристроїв протягом одного року. Рекомендована роздрібна ціна – 972 грн.

Розгорнуто першу комерційну мережу Super Wi-Fi

У Вілмінгтоні (штат Північна Кароліна, США) офіційно розгорнута перша комерційна мережа "Super Wi-Fi". Відтепер це місто також жартома називають "першим інтелектуальним містом, схваленим Федеральним агентством зі зв'язку США".

Технологія Super Wi-Fi передбачає використання для передачі даних вільного частотного простору між телевізійними каналами. Завдяки більш низькому частотному діапазону в порівнянні з традиційною технологією Wi-Fi, ці радіосигнали відрізняються більш високою прохідністю і без проблем та значного затухання долають такі перешкоди, як дерева або великі будови. Це дозволяє організаціям встановлювати обладнання з більшим радіусом дії, ніж зона видимості.

Перша пробна мережа встановлена в місцевому парку Хью МакРей і працює в режимі вільного доступу. Крім того, до неї підключено чотири відеокамери, які дозволяють наглядати за порядком на території популярного в місті місця відпочинку. До деяких камер можна отримати вільний доступ через Всесвітню павутину і спостерігати за подіями, що відбуваються в парку, інші ж призначені виключно для служби безпеки парку. Міська влада планує також використовувати "білий" частотний діапазон для управління суспільним освітленням, датчиками моніторингу води, датчиками повені.

Швидкість передачі даних в мережі Super Wi-Fi становить до 22 Мбіт/с на канал. При цьому радіус дії досягає більше 100 км.

Нова соцмережа об'єднає багатих і впливових

Багато учасників Всесвітнього економічного форуму в Давосі (Швейцарія), де обговорювалися різноманітні проблеми світової фінансової системи, зійшлися на думці, що нерівномірний розподіл багатства – це бич сучасності. Тому на форумі знайшовся час для просування ідеї об'єднати 200 найбагатших людей планети в одну соціальну мережу.

На думку засновника компанії-виробника програмного забезпечення Tibco Вівека Ранадіва, таке об'єднання дозволить лідерам держав змінити світ на краще. Спілкування без перешкод відкриє нові можливості до об'єднання зусиль, спрямованих на вирішення глобальних проблем. Продовжуючи тему, Ранадів поділився своїми уявленнями про те, яким чином робота мережі проявила б себе в справі.

Ініціативу Ранадіва підтримав засновник Всесвітнього економічного форуму Клаус Шваб. Він продемонстрував сценарій більш швидкої розв'язки критичних подій на прикладі відеозв'язку, за допомогою якого прем'єр-міністр Японії Есіхідо Нода міг би звернутися до глав інших держав про допомогу, що потребувала країна в результаті хвилі землетрусів.

У свою чергу Шваб, як він сказав, може запросити негайну відеоконференцію зі світовими лідерами, щоб надати Японії допомогу в найкоротші терміни. Він заявив: "Керівники компаній, які мають у своєму розпорядженні продуктивні потужності поблизу постраждалого району, можуть об'єднати свої зусилля".

Нова мережа для обмеженого числа користувачів об'єднає в собі можливості Facebook, Twitter, електронної пошти та Skype, при цьому залишаючись, як зазначив Ранадів, "дуже безпечною". Найближчим часом мережа почне свою роботу в тестовому режимі.

Сторінку підготував Сергій Фурдик.

АРМІЙСЬКИЙ СПОРТ

ПвК "Центр" визначив переможців з міні-футболу

На базі Центрального спортивного клубу Міністерства оборони України відбулись заключні ігри змагань з міні-футболу серед військових частин Київського та Васильківського гарнізонів. Захід відбувся під керівництвом тимчасово виконуючого посаду командира Повітряного командування "Центр" генерал-майора Аркадія Вашутіна.

За перемогу в фіналі змагались військовослужбовці бригади тактичної авіації і командного пункту повітряного з'єднання. У напруженій боротьбі першість здобув командний пункт на чолі з полковником Павлом Оріховським. Він також був визнаний кращим воротарем. Кращим гравцем, за підсумками змагань, став підполковник Віталій Грицай з бригади тактичної авіації.

Тимчасово виконуючий обов'язки начальника центрального управління підготовки та повсякденної діяльності військ (сил) ЗС України полковник Павло Шимко нагородив переможців та кращих гравців кубками, медалями та грамотами.

За словами начальника фізичної підготовки і спорту відділу бойової підготовки підполковника Олега Сєрого, в рік командира-лідера, фізичної підготовки і спорту такі заходи особливо актуальні та необхідні. Вони згуртовують, дисциплінують та об'єднують військовослужбовців, впроваджують у військові колективи здоровий спосіб життя.

За підсумками змагань була відібрана збірна команда з числа військовослужбовців Повітряного командування "Центр", яка і змагатиметься за Кубок газети "Крила України" у рамках Відкритої першості Повітряних Сил ЗС України з футзалу.

Любов Киналь.
Фото автора.

ДО ДНЯ ЗАХИСНИКА ВІТЧИЗНИ

Кубок "Крила України" стартує всьоме

20 лютого з нагоди Дня захисника Вітчизни у Вінниці стартує VII-ма Відкрита першість Повітряних Сил ЗС України з футзалу на Кубок Друкованого органу МО України "Крила України" та призи Вінницької спортивної громадської організації "Обласна федерація футболу". Змагання триватимуть до 22 лютого і проходитимуть у залі навчально-спортивної бази Повітряних Сил.

За головний приз – перехідний Кубок газети "Крила України", поборються збірні Командування Повітряних Сил ЗС України, Повітряних командувань, Харківського університету Повітряних Сил, військових частин Вінницького гарнізону, збірна авіаторів Житомирського гарнізону та команда спортивного товариства "Спартак" за участю допризовної молоді.

Турнір проводитиметься за правилами Асоціації футзалу України. У складі кожної команди буде по 10 гравців. Регламент поєдинків стандартний: 2 тайми по 20 хвилин із 5-хвилинною перервою на відпочинок.

Шляхом жеребкування учасників розподілять на три групи по п'ять команд. Шість колективів, які посядуть перше або друге місце у своїх підгрупах, вийдуть у наступне коло і бор отимуться за призові місця вже у фінальній групі.

За попередні шість років головним призом змагань – перехідним Кубком газети "Крила України" володіли чотири різні команди. Першими чемпіонами у 2006 році стала команда офіцерів редакції газети "Крила України". Двічі звання чемпіона вдавалося підтвердити командам Харківського університету Повітряних Сил (2007 і 2008 роки) та спортивного товариства "Динамо" (2009 і 2010 роки). Чинним володарем перехідного Кубка є команда авіаторів Житомирського гарнізону, яка торік у серії післяматчевих пенальті виборола чемпіонство.

Команда-переможець, призери і кращі гравці турніру традиційно будуть нагороджені кубками, дипломами та цінними подарунками від Вінницької спортивної громадської організації "Обласна федерація футболу" та мобільного спонсора змагань – оператора мобільного зв'язку "Life".

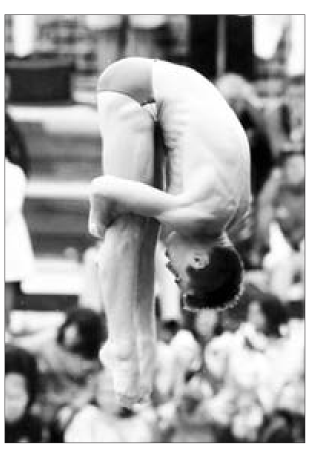
Загальне керівництво та організація проведення змагань, відповідно до Положення, покладено на Друкований орган Міністерства оборони України "Крила України" та спортивний комітет Повітряних Сил Збройних Сил України.

Юрій Ігнат.
"Крила України".

ВОДНІ ВИДИ

53 спортсмени з 8 областей нашої держави взяли участь у Зимовому чемпіонаті України зі стрибків у воду, який відбувся у басейні Центрального спортивного клубу Збройних Сил України.

Зимовий чемпіонат України зі стрибків у воду: 11 медалей у армійців

Традиційно високий клас продемонстрували вихованці армійської школи стрибків у воду, здобувши 11 медалей. Так, працівник ЗС України Дмитро Меженський посів І місце у синхронних стрибках з 10-метрової вишки та синхронних стрибках "мікс" (1 чоловік –1 жінка). Другим армієць став у синхронних стрибках з 3-метрового трампліна, і третім – в індивідуальних стрибках з метрового трампліна.

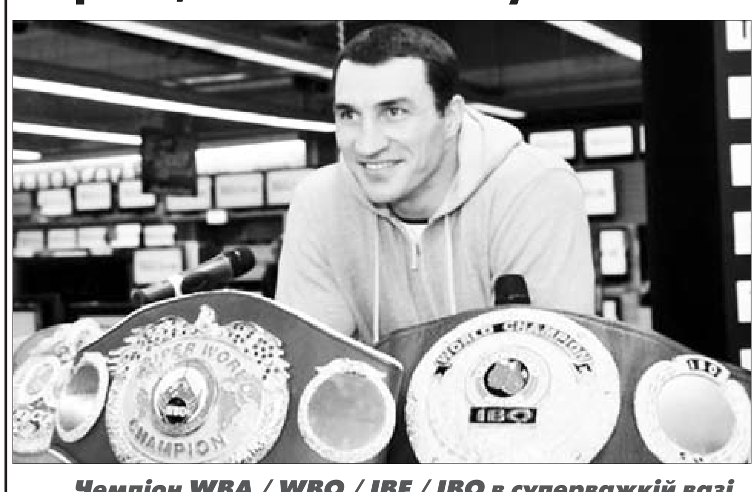
Солдат служби за контрактом Олександр Горшковозов здобув "золото" у синхронних стрибках з 10-метрової вишки, "срібло" – в індивідуальних стрибках з метрового трампліна та "бронзу" – у синхронних стрибках з 3-метрового трампліна.

У стрибках з 10-метрової вишки не було рівних працівнику ЗС України Олександру Бондарю. Своєю чергою, молодший сержант Юлія Прокопчук не залишила жодних шансів суперницям в індивідуальних стрибках та синхронних стрибках з 10-метрової вишки.

Сторінку підготував Олександр Олехнович.

БОКС

Три бої Володимира Кличка у 2012-му: Мормек, Томпсон і хтось у жовтні

Чемпіон WBA / WBO / IBF / IBO в суперважкій вазі Володимир Кличко планує в цьому році вийти на ринг тричі.

Перший поєдинок вже призначено на 3 березня в Дюссельдорфі, де він зустрінеться з екс-чемпіоном світу Жан-Марком Мормеком.

Потім Володимир повинен буде захищати свій пояс IBF проти обов'язкового претендента Тоні Томпсона. Нагадаємо, що Володимир уже зустрічався з Томпсоном в 2008 році і зупинив його в одинадцятому раунді. Бій попередньо намічений на 7-е або 14-е липня.

Після цих двох поєдинків Володимир висловив бажання вийти на ринг вже в жовтні, щоправда, назвати ім'я суперника Кличко-молодший ще не може.

ХУДОЖНЯ ГІМНАСТИКА

Miss Valentine збере в Тарту рекордне число гімнасток

У Тарту (Естонія) відбудеться турнір з художньої гімнастики "Міс Валентина", присвячений міжнародному Святу закоханих. Цього року кількість учасників змагання досягне рекордного, порівняно з колишніми Тартуськими турнірами, рівня – близько 1000 чоловік з 29 країн світу. Українська команда-учасниця налічує 6 спортсменок.

Боротьба за кубок з групової гімнастики пройде з 10 по 12 лютого в Будинку спорту A. Le Coq. В цьому році вперше на змаганнях будуть представлені такі держави, як Мексика, Узбекистан і Кіпр. Найвіддаленіші від Естонії держави – Японія і Канада.

За словами організатора майбутнього турніру Яник Мельдер, яка є також засновником і керівником клубу гімнастики "Яника", міжнародний турнір "Міс Валентина" вперше за час проведення в Тарту триватиме три дні.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: О. Олехнович.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Зам. № 122205.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

Глибока западина

Рід вічнозелених дерев

Сотка землі

Річка в Росії

Полководець, на честь якого назвали танк

Велика жуйна тварина

Жіноче ім'я

Невеличка булочка

Малоазійська богиня родючості

Річка у В'єтнамі

Орган зору

Невеличкий поетичний твір

Американський письменник

Нота

Смолоскип

Одностріл

Хрещений батько дитини

Старовинний посуд для вина

Літак F-22

Батьківщина Земфіри

Марка сигарет

Віщун, провидець

Зображення оголеної натури

Галерея з арок

Рибальський човен

Дрібна старовинна французька монета

Нота

Бог Місяця (Єгипет)

Найбільша країна у світі

Український співак

Марка дезодоранту

Поетичний твір

Давньоєгипетський бог мертвих

Назва БМП

Країна-виробник

Великі парусні змагання

Офіціант (розм.)

Штат США

Англ. письменник

Російський курорт на Чорному морі

Хімічний елемент

Радянський танк

Новозеландський боксер

Столиця європейської держави

Вулкан в Італії

Батьківщина Одіссея

Український вояк

Річка у Казахстані

Водоймище

Республіка в горах Сибіру

Танець, різновид фокстроту

Марка літака

Реактивний снаряд

Розмінна монета у Лаосі

Країна на Близькому Сході

Родюче місце у пустелі

Болгарський порт

Марка вертольота

Польська кава

Одиниця електропровідності

Південна вічнозелена рослина

ЦЕ ЦІКАВО

Німецькі школярі вивчають формулу щастя

"Пізнання – один з важливих чинників щастя. Але коли цей процес диктується іншими і відбувається з примусу, то навчання може зробити людину нещасною", – переконаний відомий в Німеччині директор школи Ернст Фріц-Шубер. Саме він разом з групою експертів розробив предмет під назвою "щастя". Гармонія душі й тіла, мотивація і розвиток здібностей, відчуття спільності та можливість самопізнання, впевненість в собі й активна життєва позиція – все, що так потрібно дітям і підліткам, абсолютно не передбачено шкільною програмою.

Тепер, як повідомляє УНІАН, разом з біологією та фізикою у розкладі школи Ернста Фріц-Шуберта є спецкурс. Він складається з шести етапів: осягнення власних чеснот; усвідомлення мотивів і рушійних сил; ухвалення життєвих рішень і формування цілей; планування, аналіз можливостей на шляху до мети і самомотивація; створення оптимальних умов для реалізації плану і його втілення; оцінка та аналіз успіху і його чинників.

– У суспільстві, орієнтованому на вирішення проблем, – зазначає директор-експериментатор, – ми звикли звертати увагу на недоліки, хоча насправді треба розвивати потрібно саме сильні сторони.

Через п`ять років учні школи імені Віллі Хелльпаха та інших професійних шкіл міста Гейдельберга, які з ентузіазмом перейняли новий педагогічний досвід, самі стали предметом наукового дослідження. Чи справді уроки щастя роблять підлітків щасливішими? Це досліджував професор педагогічної психології Алекс Бертрамс з Університету Мангейма. Він опитав більше ста юнаків та дівчат, порівняв відповіді тих, хто пройшов "курс щастя", з відповідями тих, хто не вивчав цей предмет. Висновок: уроки позитивно впливають на психічне самопочуття школярів.

"Краще за все матеріал засвоюють учні з більш стійкою психікою, – відзначає Алекс Бертрамс. – Загалом кожен, хто присутній на уроках, вчиться розуміти свої почуття і набирається життєвого досвіду. Я вважаю, що це не менш важливо, ніж вирішувати математичні задачі. Тим паче, що завдання, які виконують на уроках школярі, спираються на наукову базу. Це не езотерика". Учасники дослідження розповіли вченому, що одержують більше задоволення від життя, більше позитивних емоцій, відчувають себе частиною згуртованішого колективу. Невпевненість у собі десь поділася, також відступив і страх, наприклад, перед іспитами.

СУДОКУ

2	1				4			
4				7				
7	6	5				4		
3			7			5		
		4	6	5	8	3		
		2			9			4
		3				1	5	2
				1				6
			8				4	3

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 5

АВТОДРОМ

Ford представив серійний компактвен B-Max

Через рік після прем'єри концептуального B-Max "Форд" поширює перше офіційне зображення серійної версії компактвена, який став класичним однооб'ємником. Новинка зберегла дизайн концепту майже незмінним і буде показана зацікавленій громадськості на Женевському автосалоні, який відбудеться навесні.

Головна особливість B-MAX – це відсутність центральної стійки. Завдяки цьому, якщо відкрити передні й задні зсувні двері, утворюється величезний простір, що забезпечить, за задумом конструкторів Ford, зручний доступ у салон. Ширина проєму сягне 1,5 метра. Це майже в 2 рази більше, ніж в основних конкурентів у цьому сегменті. Щоправда, поки не відомо, чи збережеться конструкція кузова без центральної стійки на усіх комплектаціях.

На відміну від концепту, серійний B-MAX одержав передній бампер спрощеної конфігурації, втратив хромовані деталі оздоблення кузова й придбає звичні дверні ручки. Довжина автомобіля складає понад 4 метри. Він на 110 мм довший й вищий, ніж п'ятидверний хетчбек Fiesta. Якщо скласти задній ряд сидінь і переднє пасажирське, то вийде рівний майданчик довжиною 2,35 м, що дозволяє із легкістю перевезти навіть великий холодильник. Така універсальність, очевидно, буде до вподоби європейським покупцям.

Під капотом встановлений новий 1, 0-літровий трициліндровий мотор Ecoboost із системою старт/стоп. На цьому двигуні застосували безпосереднє упорскування пального, встановили турбіну й подвійну систему зміни фаз газорозподілу. Цей мотор замінить чотирициліндровий. Втім, "фордівці" не виключають встановлення "старих" силових агрегатів від Fiesta.

Зараз автомобіль-новинка проходить останню стадію випробувань, а надійде у продаж вже цього року. Ціни на B-MAX поки не оголошені.

Сергій Клименко.
"Крила України".